

Anotace:

Tento text je závěrečnou zprávou projektu, který byl realizován v rámci Mezinárodního festivalu divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2014. Zpráva se zaměřuje především na praktické a realizační aspekty dvou hlavních aktivit projektu, kterými byly moderované diskuze o jednotlivých představeních prezentovaných v hlavním programu festivalu a analýza práce a rozhodování mezinárodní studentské poroty. Studentská porota byla ustanovena poprvé v historii festivalu a jejím úkolem bylo rozhodnout o udělení Ceny za nejinspirativnější inscenaci. Členové poroty byli vybráni z řad studentů členských škol E:UTSA (Europe: Union of Theatre Schools and Academies).

Klíčová slova:

Analýza, diskuze, divadelní festival, hodnocení, studentská porota

Abstract:

This text is a final report of the project realised in the framework of the International Festival of Theatre Schools SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2014. The report is focused especially on the practical aspects of the realisation of the two main project activities – moderated discussions on the performances presented in the main programme of the Festival and the analysis of the work and decision-making processes of the Student Jury. The Student Jury was established for the first time in the history of the Festival and was composed of the students from the member schools of the E:UTSA (Europe: Union of Theatre Schools and Academies) in order to reward the most inspirational performance with the E:UTSA Award.

Key words:

Analysis, discussion, evaluation, student jury, theatre festival

Magdaléna Lišková

Odborné diskuze a působení studentské poroty v rámci Mezinárodního festivalu divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2014 s důrazem na přístup k analýze a hodnocení inscenací

(spoluřešitelé Rebeka Uličná, Jolana Kubíková, Ján Tomandl)

Projekt, jehož závěrečná zpráva je zde předkládána, byl realizován v rámci Mezinárodního festivalu divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2014 pořádaného Divadelní fakultou Janáčkovy akademie múzických umění v Brně (DIFA JAMU). Projekt byl rovněž zásadně propojen s aktivitami DIFA JAMU jakožto člena sítě E:UTSA (Europe: Union of Theatre Schools and Academies). Během 24. ročníku festivalu, který probíhal od 8. do 12. dubna 2014, byla poprvé představena kromě tradiční odborné poroty i porota studentská, složená právě ze zástupců E:UTSA. Návrh na realizaci a udělení studentské ceny vzešel z iniciativy členů organizačního týmu festivalu, tedy studentů Ateliéru divadelního manažerství a jevištní technologie.

Hlavními výstupy projektu byla realizace dvou základních aktivit:

- 1) **Odborné diskuze** k inscenacím hlavního programu, které probíhaly jako součást vedlejšího programu festivalu a reagovaly na zhlédnutá představení.
- 2) **Hodnocení Studentské poroty**, která se mimo odborných diskuzí scházela i na pravidelných neveřejných debatách, jejichž výsledkem bylo udělení Ceny Studentské poroty – Ceny E:UTSA za nejinspirativnější inscenaci.

Projekt byl svou podstatou velice významně zaměřen na praktické a realizační aspekty. Předmětem výzkumu byl rozbor a analýza inscenací formou moderované diskuze a jejich konfrontace s názory členů mezinárodní studentské poroty. Cílem bylo analyzovat hodnotovou stupnici studentů divadelních škol ve vztahu k uvedeným inscenacím a zejména pak **zjišťovat důrazy, které jsou kladeny ze strany dnešních studentů na jednotlivé stránky inscenací.**

Na základě analýz obou hlavních aktivit projektu je dále v textu popsán i jejich přínos pro festival samotný a jsou zde zmíněna praktická doporučení pro další ročníky.

1. Metodologie práce

Následující text popisuje metodu a přístup k realizaci hlavních aktivit projektu.

1.1. Odborné diskuze

Odborné diskuze probíhaly jako neformální setkání mezi tvůrci a diváky a byly moderovány Magdalénou Liškovou a Rebekou Uličnou. Snahou organizátorů bylo zajistit i přítomnost českých a zahraničních pedagogů a hostů.

Příprava moderátorek probíhala již před festivalem, kdy dostaly k nastudování přihlášky a dostupné materiály o všech inscenacích účastnických škol. Následně zhlédly všechna představení společně s odbornou a studentskou porotou.

Festivalu se zúčastnilo celkem 12 uměleckých škol¹ a bylo tedy možné zhlédnout 12 soutěžních inscenací, některé ve dvou představeních.² V rámci festivalu proběhla celkem čtyři setkání, na kterých byly komentovány postupně všechny inscenace hlavního programu.³

Diskuze byly následně naplánovány vždy na den následující po zhlédnutí inscenace a byl zde tedy prostor umělecký zážitek vstřebat, dohledat si potřebné informace a připravit konkrétní otázky. Ty směřovaly k jednotlivým členům realizačního týmu (studentům i pedagogům) a postupně byla debata zavedena jednak na jednotlivé složky inscenace a jejich analýzu (výběr textu, literární předloha, úprava textu/překlad, dramaturgie, režie, výtvarná složka a scénografie, prostor, zvuk, světlo a herecké výkony) a jednak na průběh

tvůrčího procesu. Diskuze měly sloužit rovněž jako prostor, kde studentská (popřípadě i odborná) porota získávala podrobnější informace k inscenaci a jejímu vzniku.

Na každý ze souborů byl stanoven čas pro diskuzi 30 minut. Ten však byl operativně měněn podle přítomnosti tvůrců a zájmu diskutujících. Rovněž otázky musely být operativně měněny dle aktuální (ne)přítomnosti tvůrců.

Pro diskuze byla zvolena místnost „Chillout Room“ v prostorách DIFA JAMU v centru dějiště festivalu a začátek byl stanoven na 9 hodin ráno.

Dramaturgickou linkou festivalu byly otázky „Kým-, Kde-, Kdy-, Proč- být?“ a všechny inscenace se tohoto tématu svým způsobem dotýkaly. Při diskuzích pak byly komentovány souvztažnosti mezi tématem a jednotlivými inscenacemi uvedenými na festivalu.

Diskuze byly následně zaznamenávány písemně⁴ a zároveň byly nahrávány.⁵

1.2. Studentská porota

Studentská porota byla sestavena na základě přihlášek zaslaných studenty z členských škol E:UTSA. Vyhodnocením přihlášek a výběrem studentské poroty byl pověřen organizační tým festivalu, autorky práce tedy neměly na složení poroty vliv. Byla tak vybrána porota složená z pěti studentů.

V rámci časových možností se studentská porota účastnila i odborných diskuzí. Hlavní část jejího rozhodování však probíhala v neveřejných debatách. Porotu při diskuzích a rozhodování doprovázel zapisovatel. Jeho písemné záznamy sloužily k následné analýze příčin a souvislostí v hodnocení a důzrech, které byly kladeny ze strany porotců na jednotlivé stránky inscenací.⁶

Po zhlédnutí celého programu byl se členy poroty veden řízený rozhovor, který se zaměřoval na způsob komunikace a rozhodovací procesy při hodnocení programu a při výběru oceněné inscenace.⁷

2. Analytická část

Analytická část se věnuje nejprve organizačně-praktickým hlediskům obou aktivit a následně jejich obsahové části.

2.1. Organizační hlediska

Odborné diskuze byly plánovány organizačním týmem festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER jako součást off-programu a probíhaly jako společné snídání v prostorách DIFA JAMU. V několika případech se časově překrývaly s reprízou představení, protože se jim nemohli herci a tvůrci účastnit. Ranní hodiny rovněž činily problém s přítomností dalším festivalovým účastníkům, jelikož program často probíhal do pozdních večerních hodin. Sestava hostů diskuzí byla vždy velice podobná a skládala se ze studentské poroty (pokud to bylo časově možné), několika zástupců tvůrců a herců diskutovaného představení (pokud neprobíhala repríza), několika studentů DIFA JAMU a zahraničních pedagogů. Jednalo se celkem asi o dvacet účastníků v závislosti na velikosti souboru. Je tedy zřejmé, že časové hledisko účast velmi komplikovalo.

Původním záměrem moderátorek bylo rovněž zapojení dalších účastníků online a také interakce mezi přítomnými a online účastníky, zejména pak členy organizace E:UTSA. Tato komunikace online měla probíhat pomocí sociální sítě Twitter (#chatENC). Přes několikrát snahy moderátorek se nepodařilo online interakci oživit a na síti se neobjevily téměř žádné reakce.

2.2. Analýza diskuzí

¹ Účast některých škol byla z finančních důvodů několik dní před festivalem zrušena a finální program byl mírně upraven.

² Hlavní program, medailonky účastnických škol a informace o inscenacích jsou uvedeny v Bulletinu festivalu v Příloze A.

³ S výjimkou inscenace poslední (Max Reindhardt Seminar: *Princezníčky*), která byla zařazena na poslední den festivalu, a diskuzi po jejím uvedení nebylo možné z praktických důvodů uspořádat. Detailněji nebyla diskutována ani inscenace DIFA JAMU, protože se na ni nedostavil nikdo z účinkujících ani z tvůrčího týmu.

⁴ Viz Příloha B – písemné záznamy diskuzí.

⁵ Nahrávky jsou k dispozici v archivu autorek.

⁶ Viz Příloha C – písemné záznamy z debat.

⁷ Nahrávka řízeného rozhovoru s porotou je k dispozici v archivu autorek.

Všechny diskuze byly zaznamenány písemným zápisem a rovněž nahrány na audio záznam, který mohl být následně analyzován. Otázky a diskutovaná témata byla připravována, jak je popsáno výše v metodologii, ovšem průběh diskuzí byl operativně měněn zejména v závislosti na účastnících.

Velice přínosné byly diskuze pro tvůrce samotné a zejména pak pro studentskou porotu, jejíž členové měli zřejmý zájem získat více informací o vzniku a vývoji inscenace a činnosti jednotlivých tvůrců v průběhu vzniku díla. Samotní členové poroty několikrát zmiňovali, že se diskutovaná témata velice podobala těm, kterými se zabývali při hodnocení představení v neveřejných debatách. Proto pro ně diskuze veřejné pak působily jako jakési potvrzení a ujištění se ve správnosti pochopení záměrů jednotlivých složek inscenace.

Mezi dvě zásadní témata, která se prolínala všemi diskuzemi a svým způsobem se dotýkala všech inscenací, byla na jedné straně **genderová problematika a sexualita na jevišti** a na straně druhé **způsob vzniku a tvorba inscenací v dnešní společnosti**, která je orientována na materiální hodnoty a především na zisk. Velice pozitivně byly hodnoceny inscenace, kde byla sexualita použita v novém významu nebo inovativním, přesto však citlivým způsobem. Bylo možné zde sledovat ostré kritické reakce na dnešní společnost, v níž je často tělo (zejména pak ženské) vnímáno pouze jako předmět sexuální touhy a velice negativně bylo hodnoceno jeho laciné nadužívání. V tomto směru se debata často prolínala s genderovou politikou, zejména rozdílným postavením herců a hereček.

Můžeme zde tedy sledovat silnou orientaci a ovlivnění hodnocení kontextem dnešní společnosti a jejich hodnot. V tomto ohledu je tedy možné říci, že jak studenti – účastníci diskuzí, tak studenti – členové poroty sledovali témata z pohledu jejich generace, která se snaží prostřednictvím divadla něco sdělit.

Dalším často diskutovaným tématem byl jazyk a nutnost používání titulkovacího zařízení. I v tomto ohledu panovala shoda, že divadelní jazyk je obecně srozumitelný bez nutnosti překladu.

2.3. Analýza práce a rozhodování studentské poroty

Pokud se máme zabývat prvky, které byly pro rozhodování studentské poroty zásadní, je nutné se zaměřit i na původ jejich členů:

- **Mira Askelund**, studentka činoherního herectví na Skotské královské konzervatoři;
- **Laura Guhl**, studentka divadelní dramaturgie na Bavorské divadelní akademii;
- **Egle Kizaitė**, studentka divadelní dramaturgie na Litevské hudební a divadelní akademii;
- **Mateusz Korsak**, student činoherního herectví na Umělecké akademii Ludvíka Solského v Krakově;
- **Andrey Zagorodnikov**, student činoherní režie na Petrohradské divadelní akademii.⁸

Můžeme předpokládat, že studovaný obor stejně jako geografický původ a kulturní tradice mají vliv na jednotlivé členy poroty při rozhodování. Odborné texty zabývající se touto problematikou uvádějí, že jedinečnost myšlenkového nastavení každého jedince se skládá ze tří úrovní.⁹

a) První úroveň myšlenkového nastavení

Základní úroveň je tvořena vrozenými prvky chování, které jsou univerzální pro všechny národy, potažmo pro celé lidstvo. Jedná se o základní vzorce lidského chování a počínání.¹⁰

Členové poroty se shodli, že obecné chápání inscenací bylo totožné. Přestože pocházejí s rozdílných škol a přístupů, všichni přemýšlejí o divadle stejným způsobem, jedná se o společnou cestu, kterou tvůrci i diváci procházejí a hledají podobné podněty a podobná témata.

Všichni se jednohlasně shodli, že základními tématy, která diskutovali nejvíce, byl život a hledání jeho smyslu a respekt – k divákům, mezi herci i mezi tvůrci navzájem. Stejně jako v diskuzích i porota často debatovala o problematice genderové politiky a rozdílném postavení žen a mužů v dnešní společnosti.

Festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER byl pro členy poroty vnímán jako příležitost pro učení se a poznávání jiných forem divadla, o tom, jaké divadlo může být:

„Bylo velmi inspirativní vidět tolik představení, která vás donutí se zamyslet nad smyslem života.“ Andrey Zagorodnikov

b) Druhá úroveň myšlenkového nastavení

Druhý stupeň elementů, které ovlivňují myšlenkové nastavení jedince, jsou kultura a tradice, které jsou v průběhu života naučené, a společné pro specifickou skupinu lidí, jakou je například národ, národní tradice, zvyklosti a psané i nepsané kulturní a jiné normy.¹¹

V případě studentské poroty je tedy vnímání divadelních inscenací na této úrovni ovlivněno jejich původem a kulturou, na kterou jsou v rámci své skupiny zvyklí. Jelikož každý ze členů pochází z jiné země, bude tento základ pro jejich rozhodování rozdílný. Z hlediska druhého stupně se tedy v dané skupině setkáváme se značnou diverzitou.

Jak vyplývá z rozhovorů se členy poroty, kulturní rozdíly byly u jejich debat velice patrné. Jak uvádějí, mezi kulturně ovlivněné rozdíly patří zejména humor a jeho formy:

„Nejvíce neshody jsme měli u polského představení, zejména kvůli humoru a herecké technice. Obě polská představení byla nějakým způsobem podobná a technika měla blízko k německému stylu, co se týče textu, stylizace a samotného inscenování. Často bylo možné pozorovat blízkost názorů studentů z Německa a Polska.“ Laura Guhl

„Například inscenaci Válka [DAMU, Praha] jsme všichni vnímali naprosto rozdílně na základě kulturní zkušenosti.“ Mateusz Korsak

c) Třetí úroveň myšlenkového nastavení

Třetím stupněm jsou pak prvky specifické individuálně pro každého jedince a spoluvytvářejí jeho osobnost. Tyto prvky jsou částečně vrozené (dědičné) a částečně naučené během života.¹²

U členů studentské poroty můžeme za tyto prvky z hlediska vlivu na jejich rozhodování považovat rozdílnost škol a studovaných oborů.

V porotě zasedli dva divadelní dramaturgové, dva činoherní herci a jeden režisér. Z tohoto hlediska můžeme považovat skupinu za více koherentní, schopnou dialogu a porozumění. Zároveň se členové poroty na dobu festivalu stávají skupinou, která sleduje společný cíl, tedy výběr nejinspirativnější inscenace, a spolupracuje na základě vytvořených vnitřních pravidel, která všichni členové přirozeně dodržují. Vytvářejí tak svým způsobem samostatnou komunitu a z formálního hlediska uzavřenou skupinu.

Společnou řečí pro komunikaci v porotě byl zvolen anglický jazyk, stejně jako pro komunikaci při debatách. I přes dobrou jazykovou vybavenost členů poroty vzniká jistá výhoda těm, pro které je angličtina mateřštinou nebo jazykem příbuzným mateřskému. Pro tyto členy je jednodušší vyjádřit své názory jasněji a detailněji. Některým může naopak komunikace v cizím jazyce ubírat na sebevědomí a četnosti projevu. Tento jev bylo možné pozorovat jak při veřejných debatách, tak při uzavřených jednáních poroty. Ačkoliv za předsedkyni poroty byla zvolena Laura Guhl, nejvíce za porotu mluvila a prezentovala její postoje Mira Askelund.

Následující odstavce čerpají z poznámek zapisovatele poroty a spoluřešitele projektu Jána Tomandla.

Porotci během diskuzí často vybírali z představení jednotlivé situace nebo herecké výkony, které pro ně představovaly nejsilnější nebo nejslabší momenty, aby tím podpořili svá tvrzení o celku. Právě při stručných rozborech těchto momentů se nejvýrazněji ukazovaly malé rozdíly v individuálním vnímání a jeho podmíněnost typem vzdělání a kulturně-geografickým pozadím.

Spoluřešitel na druhou stranu ale poukazuje na nemožnost vše detailně zaznamenat, protože téměř všechny inscenace na festivalu byly založené na textech, které nejsou obecně známé, takže konkrétní mo-

⁸ Medailonky porotců jsou rovněž uvedeny v Bulletinu (Příloha A).

⁹ HOFSTEDE, Geert – HOFSTEDE, Gert Jan – MINKOV, Michael. *Culture and Organizations Software of the Mind*. USA: McGraw-Hill, 2010, s. 6

¹⁰ Tamtéž.

¹¹ Tamtéž, s. 7.

¹² Tamtéž.

menty byly pojmenovávány velmi improvizovaně. Pokud by se jednalo o Hamleta, dalo by se hovořit například o monologu „být či nebýt“, nebo scéně vraždy Polonia. Taktéž určování konkrétního herce/herečky, jehož výkon byl rozebírán, nutně probíhal způsobem „ten, co vypadal tak a tak a hrál v té a té situaci“.

V rychlosti debaty nebylo možné zaznamenat a přesně citovat konkrétní formulace, které byly často velmi přesné ve vztahu k představení a zároveň dokreslovaly nuance v myšlení jednotlivých porotců.¹³

2.3.1. Volný přepis a rozbor řízeného rozhovoru se studentskou porotou

Rozhodnutí o ocenění

Rozhovor byl pořízen poslední den festivalu poté, co byly uděleny všechny ceny, včetně ceny studentské poroty. Není bez zajímavosti, že porota studentská se shodla s tou odbornou, když nejvýše ocenila inscenaci italské školy Silvio D'Amico národní akademie dramatických umění v Římě. Cenu získal student režie Emiliano Russo za inscenaci *Od Pinocchia*.

Členové poroty vysvětlili své rozhodnutí především tím, že chtěli udělit ocenění celému tvůrčímu týmu za kolektivní práci. Nejpodstatnější pro ně byl přístup režiséra, který otevřel prostor pro herce a jejich kreativitu a inscenace byla postavena na vzájemné důvěře a sdílení. V inscenaci jsou si všichni rovni, prostředí ani témata se nesnaží nikoho soudit, každý má své místo, kde hledá společně s ostatními odpovědi na životní otázky. Nevíce byla oceňována živost a hravost herců a jejich charakterů. Inscenace je výsledkem citlivé práce s viditelným osobním přínosem celého souboru, kde každý z tvůrčího týmu přináší to nejlepší ze sebe. Je to kolektivní dílo, které stírá klasickou hierarchii v tvorbě inscenace.

„Co se týče rozhodování o ceně, bylo to celkem jednoduché, protože zde byla jedna inscenace, která pro nás vyčnívala nade všechny. Byl to obraz toho, jaké divadlo chceme v budoucnu vidět, jaké divadlo bychom chtěli v budoucnu dělat, jak daleko se dá jít a čeho se dá dosáhnout. V této inscenaci jsme našli vše, co nám u ostatních chybělo. Jsou to mladí lidé plní ideálů v životě i v tvorbě, stejně jako my. Bylo nám blízké to, co jsme na jevišti viděli.“ Mira Askelund

Moderované diskuze

Diskuze pro členy poroty byly dle jejich vyjádření velice přínosné a velice ocenili možnost získat další doplňující informace od tvůrců a herců. Tyto informace jim daly možnost lépe pochopit, co svou prací chtěli tvůrci sdělit a vyjádřit.

Jazyk a porozumění

Porotci se shodují, že obecně byla všechna představení srozumitelná a jazyková bariéra nebo používání titulovacích zařízení nemělo na rozhodování o ocenění vliv.

Jediný zásadnější problém s porozuměním byl u rakouského představení *Princezničky*. Tato inscenace byla postavena na textu, který velice přesně dodržoval logickou posloupnost. Pokud ovšem diváci nevěděli, o čem herci mluví, bylo obtížné jednotlivé situace pochopit.

Rozdílnost v oborovém zaměření členů poroty

Porotci velmi vyzdvihovali přínos rozdílného odborného zaměření každého z nich, díky čemuž bylo možné sledovat, jak se na inscenaci dívá dramaturg, jak herec a jak režisér. Tato rozmanitost podporovala diskuzi v porotě.

„Jsme každý z jiné školy a každá škola akcentuje rozdílné věci, a proto byly naše diskuze velmi zajímavé. Po zkušenosti z festivalu ENCOUNTER se budu ve své práci zaměřovat i na jiné aspekty hraní a inscenování. Vždy jsme se shodli na tom základním, co je pro nás u divadla důležité – život a schopnost sdílet.“ Laura Guhl

Hodnocení a akcentované prvky inscenace

U každé inscenace byla snaha odkrýt nejsilnější stránky a pojmenovat hlavní techniky a zjistit, co bylo cílem tvůrců, čeho chtěli dosáhnout a jak daleko se dostali v postupu za dosažením daného cíle. Debata pak byla postavena na tom, jak daleko se tvůrci dostali, jakou zvolili formu, jakou hereckou techniku a zda byla vhodná či nevhodná pro dosažení daného cíle.

K debatám, které trvaly tři a více hodin, porotci dle svých slov přistupovali velice profesionálně a snažili se být konstruktivní. Nikdy nedošlo k absolutní neshodě a nuance v rozdílných názorech byly velmi malé.

Pokud došlo k neshodě, vždy to bylo spíše na základě vkusu, tedy velice subjektivního hodnocení. Tento rozdíl byl z velké části tvořen kulturně-geografickým pozadím jednotlivců. Zásadní pro hodnocení bylo to, kým byla inscenace zpracována. Zda se jednalo pouze o práci studentů nebo zda byli zapojeni profesionálové. Tento rozdíl byl pro porotce velice důležitý, jelikož výsledná práce je na první pohled jiná, pokud se studenty pracoval režisér profesionál.

Velice podstatným prvkem byla pro členy poroty i herecká technika a schopnost herců udržet si divákovu pozornost. Jedním z problémů, o kterém porotci hodně hovořili, bylo „odpočívání“ herců na jevišti. Jakmile skončí jejich akce, přestanou hrát a odpočívají. Profesionální herec by si dle poroty takový odpočinek neměl dovolit. Z tohoto hlediska byla velice kladně hodnocena inscenace lodžské školy *Dva ubohý Rumuni, co mluvěj polsky*, kde herci dokázali udržet pozornost diváků po celou dobu představení.

Zásadní pak byla diskuze nad tvůrčím procesem a hereckou technikou a rozdílností mezi jednotlivými školami. Tyto rozdíly byly poukázány na inscenaci *Jak Tě mohu zničit, miluji-li Tě víc než život* (inspirována hrou *Bouře* Alexandra Ostrovského) petrohradského souboru. Tato diskuze je dále volně přepsána, jelikož velice dobře dokumentuje i rozdílnost ve vnímání a chápání inscenací na základě odlišných kulturních zkušeností:

Andrey Zagorodnikov: *„Divadlo je místo, odkud se lidé mají vrátit trochu jiní, než jak do něj vešli. Mají tam něco prožít. Viděl jsem na festivalu dvě představení, která mě velmi ovlivnila – Od Pinnocchio a Jak Tě mohu zničit...“*

Druhou inscenaci jsem viděl poprvé před půl rokem a nelíbila se mi. Ted' jsem byl unesen. Bylo zajímavé vidět, jak se inscenace posunula a dala hercům vyniknout. Důležité bylo i nové prostředí. Myslím, že festivalové publikum bylo pro úspěch inscenace velice důležité a motivující pro výkony herců.

Příběh je velice zakořeněn v ruském myšlení a je velmi vzdálen od toho evropského. Kateřina řeší svůj vztah k muži a k Bohu, což je velice typické pro ruskou literaturu, ale nevidíme to již tolik jinde v Evropě.“

Mira Askelund: *„Pro mě bylo obtížné ztotožnit se s příběhem, který je pro mě kulturně velice vzdálen, ale obdivovala jsem hereckou techniku. Ta pro mě byla u tohoto představení zásadní. Byla zde vidět velmi důkladná práce se závažnými tématy, ale zároveň byli herci schopni přinést mladý a nový pohled na zápletku a vztahy mezi postavami.“*

V podstatě všechny inscenace reflektují velmi silně naši generaci. Ale ne jen v pozitivním slova smyslu. Ačkoliv my [porota] jsme se snažili hledat převážně pozitivní věci. Naše generace je velice zahleděna sama do sebe, ale divadlo je o sdílení a prožívání pocitů druhých. Viděli jsme mnoho herců, pro které je důležitější to, jak na jevišti vypadají jako oni sami, jako herci, a přemýšlejí o svém vzhledu více než o tom, jak vypadá jejich role, charakter, který mají představovat. Ruská inscenace vyčnívala tím, že se navracela v tomto smyslu k podstatě herectví a sdílení.“

Laura Guhl: *„Pro mě bylo na jevišti příliš mnoho znaků, které se překrývaly a nebyly dostatečně využívány. Pro diváka bylo těžké tyto znaky číst. Myslím si, že o jejich využití a významu tvůrci dostatečně nepřemýšleli.“*

Ale stále bylo ruské představení jedno z nejlepších, které jsme mohli na festivalu vidět. Ačkoliv se mě tak emocionálně nedotklo, výkony herců byly obdivuhodné a inspirativní. V podstatě mě vůbec nezajímá ten

¹³ Uzavřené debaty poroty nebyly nahrávány. Zápis jejich jednání je uveden v příloze a je soustředěn na podstatu jednotlivých tvrzení a následné souhlasení nebo nesouhlasení ostatních porotců. Z toho vyplývá jisté zjednodušení zápisů, které byly pořizovány s vysokou snahou o objektivitu, ovšem nebylo možné se vyhnout subjektivnímu podvědomému filtrování velkého množství informací. (Ján Tomandl).

příběh ani estetika představení, ale herecké výkony byly vynikající. Nikdy jsem neviděla takovou úroveň herectví a otevřenosti na jevišti.

Dále se mi velmi líbilo krakovské představení. Bylo trochu narušeno technickými potížemi,¹⁴ ale hloubka charakterů a scéna byly velmi dobré a funkční.“

Mira Askelund: „Velice dobře je vidět rozdílnost přístupu k herectví na ruské a anglické škole. V Rusku je potřeba být velice dobrým hercem a mít mnoho vypracovaných schopností a dovedností, aby byl herec úspěšný. Zatímco ve Spojeném království více záleží na zajímavosti herce a jeho skutečného charakteru, jeho schopnosti jsou až na druhém místě. Publikum musí herce rozeznat podle jeho charakterových vlastností. Herec se tedy učí poznávat, kým je, v čem je dobrý a to nadále rozvíjí. Studium herectví je zaměřeno na poznávání sebe sama a na roli, kterou ten který herec charakterizuje nejlépe na základě svého skutečného zjevu a chování.“

V tomto směru byla nalezena souvislost s tvůrčím procesem a „industriálním“ přístupem k tvorbě ve Spojeném království. Toto téma bylo velice diskutováno i při ranním setkání – rozdílnost mezi Anglií, kde inscenace vznikne během několika týdnů (obvykle 4–6 týdnů) a následně má několik repríz v krátkém časovém období, oproti evropskému přístupu, kdy je inscenace reprízována i několik let a má tak možnost se neustále měnit a rozvíjet.

2.4. Shrnutí

Na základě rozboru moderovaných diskuzí a rozhodování studentské poroty je zřejmé, že studenti se v obou skupinách soustředili na podobné prvky. Ačkoliv se zde nacházely drobné názorové odchylky způsobené různým zaměřením studentů, nejdůležitějším aspektem byla sdílnost inscenace a reflexe dnešní společnosti. Obě skupiny několikrát zmiňovaly genderovou problematiku a práci se sexualitou, která v dnešní době zásadním způsobem posunuje své hranice.

Z hlediska práce herců a režisérů je akcentována tvůrčí spolupráce, důvěra a vzájemný respekt. U hereckého projevu je pak pro studenty důležitá propracovaná technika a opravdovost výkonů, schopnost sdílet myšlenky a pocity s divákem a především i mezi sebou navzájem.

3. Hodnocení aktivit a doporučení pro další ročníky festivalu

Třetí kapitola shrnuje praktické stránky aktivit a hodnotí jejich průběh během 24. ročníku a navrhuje některé změny a doporučení pro ročníky následující.

3.1. Moderované diskuze

Diskuze byly všemi přítomnými velice dobře přijaty. Často se stávalo, že diskutující pokračovali v rozhovorech i dále po oficiálním ukončení. Tomu jistě napomáhala neformální a otevřená atmosféra. Zvolená forma rovněž podtrhovala účel diskuzí, které neměly být hodnotící, ale především se měly stát místem pro setkání mladých tvůrců a příležitostí k výměně názorů a poznatků.

3.1.1. Cílová skupina a PR

Jak již bylo nastíněno v úvodní kapitole, přítomnost na diskuzích byla pro některé účastníky festivalu obtížná z praktických důvodů. Praktická hlediska jsou popsána dále v textu, který se zabývá organizačními a formálními aspekty. Nemůžeme ale podceňovat ani PR této aktivity, jakožto součásti festivalu a pozici diskuzí v rámci celkového programu.

Během 24. ročníku byly diskuze prezentovány jako součást off-programu a tak byly i propagovány v tištěných a online materiálech – v bulletinu, programu a festivalovém časopise *Meeting Point*. Tato aktivita byla tak obecně určena všem festivalovým účastníkům. Pokud by se diskuze měly dále pořádat, bylo by vhodné **upřesnit jejich účel a jasně vymezit, komu jsou určeny**. Tak, jak jsou diskuze nastaveny v současné době, stojí spíše na pomezí mezi odbornou debatou a jakousi rozpravou zájmové skupiny. Největší přínos měly letošní diskuze tedy především pro členy poroty a členy jednotlivých účastnických souborů. Pokud chce v tomto trendu festival pokračovat, je nutné přizpůsobit načasování a program tak, aby se jich mohli výše

zmínění bez větších problémů zúčastnit. Pokud je však tendence orientovat tyto aktivity spíše mimo prostředí festivalu, bylo by vhodné zaměřit se například jedním z těchto směrů:

a) Cílení na odborníky

Jednou z možností je orientace na účast odborníků a studentů s odborným zaměřením. Mimo studentů a pedagogů DIFA JAMU by byla propagace zaměřena i na odborníky mimo fakultu a zejména pak na zahraniční odborníky a pedagogy z uměleckých škol. Velice přínosná by byla lepší spolupráce s hosty festivalu. Jejich přítomnost by dle jejich zaměření mohla být zajištěna vždy pro určitou diskuzi.

Stejně jako cena studentské poroty by i diskuze mohly získat na prestiži a zajistit si větší mezinárodní účast rozšířením spolupráce se sítí E:UTSA. Propagace zaměřená tímto směrem by mohla aktivizovat i online kanály, které se při 24. ročníku nepodařilo více zapojit.

Pokud by se měl dopad moderovaných diskuzí a zájem o ně rozšířit, je nutné zajistit jejich **PR v mnohem silnější míře a ve větším předstihu**, nejen v době festivalu samotného. Zajímavým východiskem by mohl být pokus **vytvořit jakousi diskuzní komunitu**, která by fungovala například online po celý rok a festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER by byl pro diskutující příležitostí setkat se osobně. Tímto způsobem by bylo možné i dlouhodobě sledovat diskutovaná témata a jejich vývoj v čase.

b) Cílení na laickou veřejnost

Další možnou cestou je naopak příklon směrem k veřejnosti a propagace diskuzí mimo prostředí fakulty a okruh účastníků. Cílovou skupinou by tak byla veřejnost se zájmem o mezinárodní a divadelní prostředí, jako jsou například studenti anglistiky nebo divadelní vědy, se kterými festival již spolupracuje na přípravě časopisu *Meeting Point*. I zde by však PR a propagace musely probíhat s větším časovým předstihem.

3.1.2. Forma diskuzí

V návaznosti na zacílení diskuzí by následně bylo nutné změnit i jejich formální aspekty. Pokud by došlo k vyššímu zaměřením na odbornost, bylo by vhodné stanovit přesná témata, která budou moderátoři a účastníci sledovat. Posílena by byla i role studentů a pedagogů E:UTSA a jejich aktivní zapojení do diskuzí ať už přímo v dějišti festivalu nebo pomocí online spojení (Twitter, Skype atd.). Na zvážení pro další ročníky jsou například tyto body:

- jiný moderátor/moderátoři na každou diskuzi zvlášť dle zaměření;
- úvodní přednáška o sledovaném tématu/diskutované inscenaci;
- interaktivní zapojení všech účastníků;
- online zapojení studentů a pedagogů E:UTSA již během příprav diskuzí, vytvoření dlouhodobé diskuzní komunity;
- zapojení studentů a pedagogů DIFA JAMU;
- zapojení hostů v moderování nebo účasti v odborných debatách.

Zvolený prostor a technické zázemí se zdají být vhodné pro oba popsané modely. Odlehčené a přátelské prostředí podněcuje diskuzi a je přínosem pro jakoukoli formu setkání.

3.2. Studentská porota

Působení studentské poroty je jistě velkým přínosem pro festival a jeho účastníky a zejména pak pro členy poroty samotné. Studenti velice přivítali možnost vyjádřit svůj hodnotící názor touto oficiální formou a zároveň tak sdělit, co je pro dnešní mladé tvůrce důležité a jakým směrem se chtějí ve své činnosti ubírat.

Z reakcí zúčastněných souborů a rovněž oceněného italského souboru je zřejmé, že hodnotící názory ostatních studentů jsou pro ně velmi důležité, jelikož reflektují schopnost oslovit mladou generaci. Ocenění studentské poroty bylo tak kladeno na roveň a možná i nad ocenění poroty odborné.

¹⁴ Výpadek titulkovacího zařízení.

Z organizačního hlediska nejsou nutné pro práci poroty významnější změny. Přínosem by byla časová provázanost s hlavním programem, aby se studentská porota mohla bez větších obtíží účastnit i moderovaných diskuzí.

Závěr

Cílem projektu byla především realizovat moderované diskuze, zajistit fungování studentské poroty a následný rozbor těchto aktivit. Během 24. ročníku festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER byla realizována celkem čtyři setkání, na kterých bylo postupně diskutováno o deseti účastnických inscenacích. Stejně tak práce studentské poroty a udělení její ceny bylo zajímavou novinkou pro studenty i pedagogy a obě aktivity byly obecně velice dobře přijaty a pozitivně hodnoceny. V textu však byly představeny úpravy a doporučení, které by mohly napomoci tyto aktivity dále rozvíjet a rozšířit jejich přínos.

Co se týče analytické části, jistě by bylo vhodné věnovat se tomuto tématu dlouhodobě a ve větší šíři. Jistým přínosem by bylo vytvoření diskuzní komunity, jak je navrženo v textu. Bylo by tak možné kontinuálně sledovat vývoj témat diskutovaných studenty a přinést konkrétnější závěry v této otázce. Tento výzkum by však vyžadoval soustavnou a dlouhodobou činnost například dramaturga, který by se této problematice hlouběji věnoval a jednotlivé aktivity průběžně sledoval. ■

Seznam příloh

Příloha A	Bulletin festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2014 (samostatný dokument)
Příloha B	Zápis ze setkání studentské poroty
Příloha C	Stručný zápis z diskuzí

Seznam literatury a použité zdroje

HOFSTEDE, Geert – HOFSTEDE, Gert Jan – MINKOV, Michael. *Culture and Organizations Software of the Mind: Intercultural Cooperation and Its Importance for Survival*. USA: McGraw-Hill, 2010.

MEYER, Erin. *The Culture Map: Breaking Through the Invisible Boundaries of Global Business*. 1. vyd. New York: PublicAffairs, 2014.

Festivalové přihlášky jednotlivých souborů.

Audionahrávky diskuzí – dostupné v archivu autorky.

Audionahrávka řízeného rozhovoru s porotou – dostupná v archivu autorky.

Příloha B – Zápis ze setkání studentské poroty

Vypracoval: Ján Tomandl

Členovia študentskej poroty

Laura Guhl (Mníchov) - predsedkyňa poroty

Egle Kižaite (Vilnius)

Mira Askelund (Glasgow)

Andrei Zagorodnikov (Petrohrad)

Mateusz Korsak (Krakow)

Inscenácie sú zoradené v poradí v akom sa o nich diskutovalo, nie ako išli po sebe v programe. Väčšinou bol kladený dôraz na herectvo a réžiu, respektíve ich spoluprácu. S postupom času sa diskusie poroty skracovali a prechádzali do voľnejších debát so širokým tematickým rozptylom, pravdepodobne z dôvodu únavy a zahltenia množstvom predstavení.

1. stretnutie

Porota sa dohodla, že diskusie budú prebiehať formou voľných dialógov. Navrhnutý systém hľadania kandidáta na cenu študentskej poroty je vytváranie zoznamu najlepších dojmov.

Porota sa navzájom ešte len spoznáva, „oľúkava“, atmosféra je pochopiteľne hanblivá.

Macbeth, A Play About Bastards, Bratislava (8. 4.)

Spočiatku ticho. Ako sa neskôr ukázalo, pravdepodobne boli všetci mierne zmätený z toho čo videli, pretože nebol jasný žáner predstavenia a tiež nechceli hneď prvé predstavenie tvrdo kritizovať. Potom sa ale spustila vlna ostrej kritiky. Skoro na všetkom sa zhodli.

Mateusz: Absencia drámy, konfliktu v herectve/réžii. Postavy bez oblúka, odtieňov. Absencia režijného budovania štruktúry spôsobila, že silné obrazy pôsobili veľmi komicky a naivne.

Andrei rozviedol tému komickosti ešte na pozorovaní publika, ktoré rozumie jazyku textu.

Mira: Snaha ísť proti klišé, ale tak zreteľným spôsobom, že to vytváralo nové klišé (príklad: čarodejnice sú na začiatku oblečené do bieleho).

Diskusie o interpretácii Macduffa ako nového kráľa a pokračovateľa zla, opakujúcom sa cykle tyranie. Nikto si nie je istý, či Macduffa hrala herečka zámerne alebo nebol dostatok hercov.

Mira: Celková prázdnota inscenácie, snaha o silné obrazy, ktoré ale vyzneli prázdne, nemotivované herectvo.

Egle: Vizualna estetika bola nečistá, nezmyselné kostýmy, pôsobilo to nedostatočným rozpočtom.

Andrei: Predstavenie by bolo z jeho diania absolútne nečitateľné, ak by nepoznal predlohu. Jediná zaujímavá situácia, bola hostina po Banquovej smrti. Dobrý nápad s materializovaním Banquovho ducha.

Egle: Ale nedotiahnutý do precízneho stvárnenia, pretože postavy ducha polovideli-nevideli.

Záver: Náhodnosť vo voľbe prostriedkov. Nefungujúca snaha pracovať so sexualitou a genderovou témou, iba maskulínna forma, ale nie jednanie.

Snaha nájsť pozitívne momenty skončila pri light-designe a rýchlosti striedania scén.

Potom sa rozvinula obecnější diskusia o Macbethovi a o tom prečo ho vôbec zvolil k inscenovaniu.

From Pinocchio, Rím (9.4.)

V názorovej zhode. Základná emócia z predstavenia bola nadšenie. Diskusia prebehla pomerne rýchlo. Hlavná téma bola diskusia o režijnom postupe, hranica medzi poctou a kópiou.

Záver: Veľmi príjemné predstavenie, radostné, živost hercov, oddanosť. Úspešné naviazanie kontaktu s divákom. Dojemnosť tanca dvojice a následných dvoch monológov. Narozdiel od Macbetha zase vznikla snaha nájsť negatívne stránky inscenácie. Kópia štýlu Piny Bausch ale veľmi zručná a precízna, použitá na vlastné vyjadrenie – konečná zhoda: je to pocta. Pre Lauru bolo použitie hudby z filmu Pina priveľmi jednoduché a vyrušujúce, hoci emočne pasovalo do celku.

Mateusz: Pre hercov dobrá absolventská inscenácia, pretože ich „predáva“.

Mira: Režisér funguje ako kupec a zručný kombinátor nápadov.

Princess Plays, Viedeň (9. 4.)

Mira: Veľmi prepracovaná vizuálna estetika. Suverénnosť hercov. „I wish I understood the text. Why wasn't it subtitled?!“ Mateusz: Kvalitné remeselné spracovanie, pravdepodobne aj vďaka slušnému rozpočtu. Oceňil prítomnosť/prézentnosť hercov na scéne v každej chvíli, ale problematická komunikácia s publikom, absencia zámeru v hlasovom prednese, len smer k divákom.

Laura: Absencia situácie vo vzťahu k divákovi (súhlas s Mateuszom).

Egle: Veľmi profesionálna práca, ale vďaka režisérovi, herci pravdepodobne nemuseli byť kreatívny.

Mira: Nie je to herecké divadlo, ale má svoje opodstatnenie a akceptujem ho.

Mateusz: Ale nie je to dobrá voľba pre herecký absolventský projekt.

Porota sa zhodla na zásadnej jazykovej bariére predstavenia a ocenila vizuálnu estetiku. Pri herectve sa diskutovalo hlavne o tom, či je postačujúce viesť prúd reči alebo treba aj jasnejšiu situáciu.

A Couple of Poor, Polish-Speaking Romanians, Lodž (9. 4.)

Andrei: Chýbajúca hlavná téma, vedúci motív, záchytný bod, podľa, ktorého by sa divák mohol orientovať. Chýbajúci zámer.

Laura: Nezáleží ale na tom, čo sa stane, čo je pravdivé a čo nie, ale nakoniec aj tak prídu reálne dôsledky.

Andrei: Dobrá energia celého súboru, oddanosť hraniu. Scénografia bola zbytočná, mimo štýlu predstavenia.

Mira, Mateusz: Hoci bola scénografia iba pozadím, tak jej komiksový štýl bol primeraný k hereckému štýlu a pomáhal sledovať dej.

Egle: Dobrá práca s hudbou a nástrojmi, ktoré neboli len nástroje ale zároveň aj náznakové rekvizity. Postava Džiny bola jediná, ktorá mala oblúk, vyvíjala sa.

Mira: Humor bol niekedy tlačný nasilu, ale to je pravdepodobne podmienené kultúrne (Laura silovosť humoru vôbec nepocítovala). Nevyrovnaná kvalita jednotlivých situácií, niektoré boli výborné, iné slabé.

Andrei: Množstvo nezmyselných parazitných pohybov v herectve, hlavne pri postave Parchu, akoby herci nevedeli úplne o čom hrajú.

Laura: Veľmi jasné postavy a akcie/jednanie, základné kompozície.

Mira: Herectvo obsahovalo množstvo genderových klišé.

Laura: Dobré vedenie divákovej pozornosti.

Andrei: Od polovice som sa nudil.

Mateusz: Fascinující text aj predstavenie s množstvom popkultúrnych aj iných odkazov, ktoré v poľskom kontexte fungujú.

Pri tomto predstavení došlo asi k najvýraznejším názorovým nezhodám, pravdepodobne z dôvodu iného ponímania humoru v rôznych kultúrach. Komiksové herectvo, bolo tiež problémom, každý ho prijímal inak podľa porovnania s tradíciou herectva v svojej kultúre.

Caligula: Going! Going! Going!, Ljubljana (10. 4.)

Mira: Nedala sa odčítať hlavná téma.

Egle: Bol témou Caligula alebo divadlo? Aké je postavenie divákov, keď je v sále rozsvietené? Skúšky sa menia na predstavenie?

Mateusz: Nízka energia hercov, neúplná prítomnosť na scéne.

Mira: Tematicky rozbiehavé predstavenie.

Andrei: Chýbajúce pravidlá, divácky kľúč, ktorý ho viedol. Nejasný divadelný jazyk predstavenia.

Mateusz: Ak bol zámer vytvoriť zlyhanie, tak sa jasne nepodaril.

Porota predstavenie absolútne neprijala a diskusii o ňom nevenovala veľmi veľa času.

The War, Praha (10. 4.)

Laura: Dobrá hudba, silné obrazy, veľmi pochopiteľné. Jasná úroveň profesionálnej réžie, vysoká estetická kvalita. Nejakým spôsobom podobné s Princess play.

Mira: Veľmi formálne. Absencia hereckej individuality. Pravdepodobne minimum kreatívnej práce hercov.

Andrei: Pôsobí to ako tragédia národa práve vďaka odobratiu individualít. Vidieť tam obrovské množstvo skupinovej práce.

Porota sa zhodla na veľkej remeselnej zručnosti predstavenia a nutnosti náročného nácviku, ale kvôli profesionálnej réžii a neindividualizovaným hereckým výkonom nenašla v predstavení nejakú tému k diskusii.

Stuck in the Mud, Antwerpy (10. 4.)

Mira: Bolo to pútavé, ale téma mladosti bola povrchná a naivne spracovaná. Na druhú stranu množstvo vtipných komentárov a myšlienok.

Mateusz: Nesystematická práca s priestorom a svetlom. (všetci súhlasia)

Andrei: Na profesionálneho režiséra veľmi zlá práca. Nepomohol herečke dostatočne so štýlom a rytmom. (súhlas)

Egle: Naivný manifest teenagerky.

Laura: Často prílišná ilustratívnosť projekcií.

Porota sa zhodla na autenticite a čaru jednoduchosti, ale nedostatočnej rytmizácii celku, ktorá vytvárala najväčší problém pri sledovaní.

How Can I Ruin You if I Love You More Than Life..., Petrohrad (10. 4.)

Egle: Silné emočné herectvo. Páčil sa mi kolážny spôsob dramaturgie textu a možnosť ukázania hereckých individualít.

Mateusz: Len zbierka najlepších etúd, situácií. Nemalo to pre mňa hodnotu uceleného predstavenia.

Mira: Nevyrovnaný herecký priestor pre mužov a ženy, omnoho charizmatickejšie boli mužské výkony.

Laura: Atmosféra minulosti zastrešujúca celé predstavenie. (Andreiova poznámka: V Rusku to až tak historicky nepôsobí.)

Egle, Mira: Svojím spôsobom to bola len emocionálna exhibícia, ktorá ale nemohla naozaj pohltiť diváka do príbehu. Hlavný pár a ich vzťah nebol dostatočne zaujímavý, vedľajšie situácie boli čato lepšie.

Všetci sa zhodli na herectve: „The best drama acting so far.“ Dojem z predstavenia ako celku sa rôznil, ale všetci sa priklonili k názoru, že ako celok to úplne nefunguje, hoci herci hrajú úžasne. Diskutovalo sa o gender téme z hľadiska herci – herečky, Východná Európa – Nemecko – UK – Nórsko, impulzom bol vzťah postavy Káti, ktorý je výrazne podriadený mužovi a svokre. O téme sa diskutovalo aj spätne v súvislosti so všetkými zatiaľ videnými predstaveniami.

The Confessions of Felix Krull, Confidence-man, Brno (11. 4.)

Egle: Vizuálne veľmi nevkusné predstavenie. Neprofesionálna divadelná réžia vhodná na zábavné show, estrády. Prázdne herectvo aj výpoveď. Špinavé.

Mira, Laura: Absencia života, živosti. Absencia štýlu.

Porota sa zhodla, že predstavenie bolo jednoducho zlé. Diskusia skončila veľmi rýchlo, pretože panovalo rozčarovanie nad tým, ako môže niekto niečo také spraviť ako absolventský projekt.

The Circle of Fifths, Krakow (11. 4.)

Mira: Veľmi vyrovnané herecké výkony. Výborná predvážačka hercov, tiež to pôsobilo trochu neucelene, podobne ako ruské predstavenie.

Andrei: Príliš pomalé a jednotvárne tempo (všetci okrem Laury súhlasia, že to bolo problematické).

Pravdepodobne z dôvodu únavy a aj silného rozčarovania nad Felixom Krullom bola diskusia veľmi krátka. Diskutovalo sa hlavne o výkone herca, ktorý hral muža s rakovinou, pre Andreia nízka energia, pre ostatných zase vysoká koncentrovanosť a prítomnosť na scéne.

Nothing To Be Done, Glasgow (11. 4.)

Egle: Dobré zvládnutý oblúk hlavnej postavy Lulu.

Mateusz: Iba prvá vrstva Beckettových postáv, na druhú stranu sympatický spôsob „prepašovania“ náročných tém do predstavenia.

Laura: Neprijala herectvo, veľa slov málo cítenia, príliš chladné, neživé.

Andrei: Herectvo odtrhnuté od priestoru, ignorujúce dané okolnosti. Hrané v prílišnej abstraktnosti priestoru. Je to britský štýl/škola? Herečka hrajúca Lulu bola aj napriek tomu svojim spôsobom pravdivá, veľmi dobrá energia.

Názorová zhoda nebola teraz vyslovená, skôr pocitová.

The Wardrobe, Hannover (12. 4.)

Mira: Remeselne zvládnuté, radostné, príjemné, dobre naplnená forma.

Andrei: Špecifické vypovedanie o živote prostredníctvom pantomímy a klaunstva. Inšpiratívne forma. Skvelá energia a súborová práca. Absencia zjednocujúcej hlavnej témy, ale niektoré výborné komické skeče.

Porota sa zhodla na kvalite inscenácie, v ktorej sú iba drobné chyby.

Rozhodovanie o ocenení

Inscenácia From Pinocchio bola od začiatku hlavným kandidátom na ocenenie, ale rozhodli sa, že ešte raz si zrekapitulujú všetky predstavenia a pozitívne dojmy z nich. Každý člen skúsil určiť svojho osobného favorita, pokiaľ možno aj s krátkym zdôvodnením.

Mira: From Pinocchio – režisér a herečka, ktorá napísala monológ víly, ako reprezentanti súborovej práce.

Egle: Režisér From Pinocchio alebo Meghan Tyler z Glasgowa za osobný prístup v hereckom výkone.

Mateusz: Režisér From Pinocchio za vytvorenie pracovného prostredia, v ktorom sa každý mohol vyjadriť.

Laura: Súbor From Pinocchio za kolektívne autorstvo.

Andrei: Dvaja herci, ktorý tancovali spoločný výstup a následne viedli monológy do publika, ako reprezentanti celého súboru.

Hlavná otázka rozhodovania bola komu dať cenu za From Pinocchio a ako to zdôvodniť, tak aby to bola svojim spôsobom cena pre celý súbor.

Výsledná formulácia zdôvodnenia:

For opening up the space for collaborative work by trusting many voices within his team

in the performance: From Pinocchio

to

Emiliano Russo

in the performance: From Pinocchio

from The Silvio D`Amico National Academy of Dramatic Arts, Rome, Italy

Příloha C – Stručný zápis z diskuzí

Vypracovala: Barbora Holanová

Celé diskuze jsou k dispozici v audio nahrávce v archivu Magdalény Liškové.

DISKUZE 9. dubna 2014**SLOVAKIA – Macbeth, A Play About Bastards**

Tomáš Procházka (student director)

- 10th performance/ two casts – this combination for the first time;
- A lot of cuts in the text, very old translation;
- Translation resembles with the original;
- The life of bastards (in real life for ex. government...);
- Received by audience in the cold way – **why?** – Troubles with delay, cutting of time for preparation, different scene changing;
- Kind of production, which requires full concentration;
- Religion theme - the director didn't realize that the performance might be funny for somebody – „We did not think about it that way – bloody scene – but actually it is funny“ (the picture of this).

Noel Witts

- „I did not understand the language, which is in this case very important.“
- The message of the words is important for the audience;
- Slovakian theatre – very realistic theatre (viz Stanislavskij) – In many cases it is how usually Slovak make Shakespeare – strictly traditional play of Shakespeare at VŠMU before - This was in many things completely different performance;

Why Macbeth – The only tragedy which can be played by students – challenging – be the best and kill others for the own aim – play related to young actors.

- Visual side of this performance is important, NOT HISTORICAL
- Creators saw many productions of Macbeth (movies, other adaptations...) – They wanted to make it differently;

Robert Gordon

- Simple acting in the best way (VŠMU) – IN England – rhetorical, translation sounded very regular;
- Acting generally very good, actress who played lady Macbeth, moved well, whole performance looked visually very good;
- Many powerful elements (as a minus) – sand/powder – why not just one strong element?
- How the man became feminised? Women are strong, not savages.
- People do not ask this questions in their plays.

Reaction: sand represented manipulation with people, powder – symbol that witches are not from this world

- Problem, that director has many good ideas and wanted use all of them in one production, which is misleading - how to deal with it?
- Did Slovak audience understand director's point of view? – Sometimes.
- Politically very sophisticated production.

The performance refers to: WHY?

DISKUZE 10. dubna 2014

ITALY – *From Pinocchio*

Emiliano Russo – Last November graduated director

Cooperated with Monica Scazeze – choreographer

- Director's graduating project;
- At the beginning just the fairy tale of Pinocchio;
- Wanted something new, dance, classic fairy-tale, personal stories;
- The text written by all actors;
- The most important thing at this work was the composing of the piece (from nothing to Pinocchio);
- Actors had a lot of space, it was not strictly connected with the Pinocchio;
- The choreographer was with the team from the beginning;
- Director said to the choreographer: „Make them move, make them dance. We will see what happens.“
- Important – differences between personalities, who made the play;
- **Audience reaction:** Did people recognize some characters? – They mostly did not but they had so many feelings about the whole performance;
- **The key question of the performance: WHO**

Robert Gordon

- Very good visual images;
- Unusual piece for their school – It is not usual to start from nothing (they have to choose the play) They did it in a different way.
- Very gender neutral (did not say boys are like this, women are like this);
- Very good and nice.

POLAND, Lodz – *A Couple of Poor Polish-Speaking Romanians*

- Discussion with the actors and the producer;
- Non-conventional work;
- Brave and good music on the stage;
- Very wordy play, difficult to understand;
- Very energetic play
- Chat about two main characters – Estragon and Vladimir waiting for Godot (**Gordon**)
- Important to know the Polish history and the Polish situation – it can help to understand the topic of the play;
- One actor is on the replacement - he did not work with the director before.

Robert Gordon

- Dependent on what is said – very good performance, but they got lost (the problem of the performance outside the Poland);
- People who travel around the Poland, bit grotesque;
- Stage design – beautiful, cartoon style, it helps understand, changing the text with the cuts;

What was the work of the director and what was the writer's part?

- The text was done, then we (the actors) added the scene and the music;
- Music: the most original part of the performance (**Gordon**);
- Music - idea of the director and actors (the part which was brought to the play in spontaneous way) – work with a composer who can bring some pop-culture symbols, not just some kind of instrumental improvisation.

The performance refers to: WHO? WHERE? WHY? WHEN?

AUSTRIA – *Princess Play*

- Production of the Czech director: M. Čičvák, author: F. Jelinek;
- Actors read a text many times but they did not understand a word;
- Difficult to understand - bilingual rehearsals – so the text understanding and talking about the text was the main part of the work;
- How could the actors deal with the text? - Worked with director, on their own, many meanings of the text – They tried to choose, which is the best and the right one?
- Important is the communication with the audience;
- They were scared about the performance and the audience, which did not understand the language;

Robert Gordon

- Very good professional director – audience can understand even in other language – very enjoyable text – clever setting, brilliantly created;
- Ten lines in program was enough;
- It is a feminist play;
- Well handled sexuality, very sexy and horrible in the same way, very progressive, the world is changing;

Italian reaction: difference between character and actors, both were very strong; good distance between actors and characters; very developing work, lot of cuts during the work.

Emiliano Russo

- Appreciated that they have chosen Jelinek's piece – very complicated work.

The performance refers to: WHY?

DISKUZE 11. dubna 2014

RUSSIA – *How Can I Ruin You if I Love You More Than Life...*

- You are responsible for what you are dreaming about and it is important to bring something to the stage from yourself (classification of the main idea of the play);
- The director taught the students how to deal with themselves;
- They tried to hold the tradition of Ostrovskij – part of their studies program;
- They started with this work at second year, now they are at the fourth year;
- They could use on the stage really everything what they wanted.

Robert Gordon

- One of the best student examples he has ever seen, very well prepared, great acting, modern, beautiful but still very traditional and old-fashioned – new Russian way;
- Western Europe – modern theatre because it is cool;
- Physical realisation – the best thing, every single actor with a lot of emotions;
- Exercises to find things, which are important just for a student – the actor is at the centre of everything;
- Then the director or pedagogue tells them if the way they have chosen is the right one;
- Small performance is based on little pieces of the play;

Music

- The pedagogue wanted their student have played some musical instrument;
- A lot of people came to the first rehearsal and they could not play any musical instrument;
- Master of classes with their circle of pedagogues – something like small studio – completely different places of education - *Anna Alexachievna* – actor, chef of this student year, *Jurij Butusov*, director - graduated director from the university;

- Long rehearsal process – typical for Russia, depth of detail, privilege thing.

Slovenia – 4 month of rehearsal at the academy then at the theatre, then research of the specific language, they wanted to develop the play during next performances (student director of Caligula) - Time is the key;

The performance refers to: WHY?

BELGIUM – *Stuck in the Mud*

- Master year, they have to work individually, they start from themselves;
- About a year of the preparation;
- The monodrama is after three-year studies something completely different;
- The education is more about the discussion;
- The first time in English language at the festival;
- The inspiration of the piece: fascinated by Alice in Wonderland, writing course during the education, actress Nina Herbosch had some texts, she found out a parallel points – creative process from September to May
- Nice cooperation with the director – her teacher;
- Combination of the reality and fantasy;

Robert Gordon

- England – much more similar to the Belgian educational system;
- Very honest, simple, humanity of the student, it touched them (the audience), sophisticated;

The performance refers to: WHO? WHERE?

SLOVENIA – *Caligula: Going! Going! Going!*

- Some of actors did not like the original Camus' work;
- They developed that kind of work, where everybody had a chance to explain their opinion;
- They reconstructed the play during the time, it is a kind of process, each repetition is different in some way;
- Their last performance of the studies, they did not want to do the professional theatre, they wanted to do something which really drives them as a students;

Reaction of the audience?

- Reactions are always controversial, people usually ask him why does he burn himself?
- He said that he is a Caligula and he has to act so; he is kind of masochist;

Where are the limits for actors? – It depends on the pressure of the audience, the other actors.

- These actors are really extremists;
- The feelings of the audience were like they were a part of the play;
- Very real and intense;
- Actors really enjoyed the performance at the festival;
- The language: they have been thinking about subtitles – but they faced the problem of many improvisation at the stage;
- The naked lady – that comes from the actress, she loves to be naked at the stage, she feels more as a woman when she is naked;
- The way of working with actors – she is still inventing her own way of working with actors, she did not want to frustrate them, when a problem comes, she tries to change the topic and then start from the beginning.

The performance refers to: WHY? WHEN?

CZECH REPUBLIC, Prague - *The War*

- Rehearsals – during 2 years, not a school performance, there is a lot of graduated students;
- The inspiration for movements for the Czech traditional celebration of “Masopust”;
- The beginning of the work with the text – they wanted to be inspired by the poetry, not by the original version;
- The point was the team work;
- Each person could show his own strong sides;
- A lot of discovery moments between people who go to the war and the ones who stay home;
- At the beginning they were a little bit disappointed about the topic (not a modern and cool) – then they realized that it is the story about real people and real life;
- Very strong form and high level of precision;
- Non-Czech speakers get it well, because of the skilfulness;
- It is really difficult to translate this kind of text to English – it is the work for the folk poetry; it is very timeless;
- Amazing to be at the stage with the small orchestra;
- Between the actors and the musicians has to be a connection in this kind of difficult production;
- It is not comfortable topic, but it is a comfortable performance;

Robert Gordon

- Very clear piece, universal story, brilliant and fantastic work.

The performance refers to: WHO? (About the people at the war)

DISKUZE 12. dubna 2014

SCOTLAND – *Nothing To Be Done*

- The piece reacts on the males getting the best roles;
- Women would like to be funny, but they usually get roles like princess or the other way the witches;
- The theatre process started last January as a project of the school – at the beginning just a 15-minute piece;
- Actress Megan Thylor wanted to try the directing and writing;
- She was sitting over the laptop writing, but it was very important to start the work and see it from more points of view, and then she found the group of actresses, who were good for this, they all trust each other;

The reaction of audience: the play is very fast, so it might be a little bit difficult to understand

- For the British audience the play was very naturalistic, because they are very conservative;
- Important is the collaboration between men and women; even though in general more women are the theatre-goers.

The performance refers to: WHEN? WHO?

POLAND, Krakow – *The Circle of Fifths*

- Particular type of roles? How to chase it? – More space for man – it comes from writers, much male characters;
- It is important to people as a human, not as a male or female;
- Also directed by female;
- They had a month for preparation, they played it 25 times;
- At the festival it was not the first performance for the international audience;
- Problem with the subtitles - when one actor lying on the floor, he felt the tension of the others, but he did not know what happened;

- One of the actors thinks that the second play was better because the subtitles went well – it had the bad pressure for their performance;
- The acting was so good that audience sometimes stopped to read the subtitles and just wanted the performance with all the passion;
- For somebody the subtitles are disturbing anyway – and at this play the strength was in acting;
- Narrative/non narrative/improvisation –three different ideas from the audience;
- For the actors the creative way of work is important, not just the directive style „you have to do this and this“;
- Teaching/mentoring – their director is more than a director and a teacher the mentor.

The performance refers to: WHEN? WHO?

SETKÁNÍ/ENCOUNTER

8. – 12. 4. 2014

Děkujeme všem partnerům
a podporovatelům, bez
jejichž podpory by festival
nevznikl!

BULLETIN

24. Mezinárodní festival divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER

8. – 12. dubna 2014

Odpovědní redaktoři

Karolína Vyhnálková, Martin Macháček

Autoři textů

Kateřina Balíková, Magdaléna Baumannová, Nikola Boková, Jiřina Hofmanová, Michaela Havlíčková, Kateřina Málková, Martina Mašlárová, Barbora Reichmanová, Karolína Svitálková

Překlad

Dominika Kováčová, Martina Kellnerová, Mária Melegová, Kristína Pavlíková, Lýdia Řezničáková, Hana Smiščíková, Eva Šoltésová

Korektor české verze

Jan Krupa

Korektor anglické verze

Adrian Hundhausen, Hana Mišove

Sazba

Martina Víchová

Tisk

Agentura Promotion v.o.s., Turnov

Pořadatel

Janáčkova akademie múzických umění v Brně
Divadelní fakulta
Mozartova 1, 662 15 Brno
IČO: 62156462
DIČ: CZ62156462

Spoluřadatelé

Centrum experimentálního divadla
Centrum experimentálního divadla, příspěvková
organizace
Zelný trh 9, 602 00 Brno

Spolek MuseYou
Mozartova 647/1, 602 00 Brno
IČ: 228 852 69

Rektor JAMU
Prof. Ing. MgA. Ivo Medek, Ph.D.
JAMU – Rektorát
Beethovenova 2, 662 15 Brno

OBSAH

úvodní slova	4
organizační tým	10
podporující osobnosti	12
anotace škol	14
anotace představení	20
ocenění Marta	33
porota	34
studentská porota	36
offprogram	38
infocentrum	40

Vážení kolegové, milí přátelé,

dovolte, abych Vás přivítal na Divadelní fakultě Janáčkovy akademie múzických umění v Brně.

V naprosté většině navštěvujete naši školu i samotné město Brno poprvé. Dovolte proto, abych naši instituci stručně představil. Nebude snad neskromné vyslovit, že JAMU za svoji sedmašedesátiletou historii vychovala celou řadu významných osobností, které dosáhly obdivuhodných výsledků ve svých oborech doma i v zahraničí. Na Divadelní fakultě se každoročně připravuje na svoji profesi okolo 350 studentů. Janáčkova akademie patří mezi univerzitní školy, má akreditovány všechny tři stupně vysokoškolského studia, tedy bakalářský, magisterský i doktorský studijní program. Divadelní fakulta připravuje herce činoherní i muzikálové, režiséry, dramaturgy, scenografy. Dále je na naší škole vyučována rozhlasová a televizní dramaturgie a scenáristika, divadelní manažerství i jevištní technologie, dramatická výchova, pedagogika tanečního a pohybového divadla. Mezi nové a atraktivní obory patří audiovizuální tvorba nebo světelný design. Netradičními a zcela výjimečnými obory jsou potom klaunská scénická a filmová tvorba a dramatická výchova pro neslyšící. Fakulta rovněž pravidelně realizuje významná mezinárodní symposia a semináře, kurzy celoživotního vzdělávání, realizuje bohatou výzkumnou i publikační činnost. A samozřejmě už takřka čtvrtstoletí pořádá festival divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER; toto každoroční přátelské setkávání mladých divadelníků a jejich pedagogů z mnoha zemí světa, které naši studenti se svými pedagogy připravují vždy celý předcházející rok.

Upřímně přeji letošnímu ročníku festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER i všemu našemu divadelnímu konání především tvůrčí svobodu, rozmanitost a originalitu, také dostatek místa pro hru, fantazii i experiment. Všichni jsme svědky „v přímém přenosu“, jak se svět okolo nás každý den prudce proměňuje. Denně také zápasíme s onou prchavou a unikající přítomností, kterou každý tvůrce posléze formuje a promítá prostřednictvím svých nově nabytých vjemů a poznatků, vizí, snů a představ do svého uměleckého díla.

Významný režisér a profesor naší fakulty Peter Scherhauser, celoživotní divadelní experimentátor, vždy tvrdil, že „divadlo umí vše“ a „slovo *nejde* neexistuje“. Měl pravdu. A právě to přeji Vám všem i celému festivalu. Ať se Vám daří realizovat i nemožné. A ať nalézáte případné odpovědi na otázky, položené v tématu letošního ročníku, pokud ty odpovědi vůbec existují.

Srdečně Vás vítám na letošním čtyřicátém ročníku festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER.

Doc. Zbyněk Srba, Ph.D.

děkan Divadelní fakulty JAMU

Milí kolegové a přátelé,

v tomto roce se mezinárodní festival divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER v Brně koná již po čtyřicáté, navazuje tedy na vlastní dlouholetou tradici. Můžeme se však právě proto ptát, zda mu již nehrozí stereotyp. Za těch pět dnů v Brně se jistě přesvědčíte, že nehrozí. Během čtyřiceti let si náš festival postupně vytvořil organizační a umělecký model, který se pouhému opakování tradiční podoby brání a otevírá se jedinečnosti.

Festival SETKÁNÍ/ENCOUNTER se každoročně rodí jakoby od samotného počátku, jeho organizace je totiž v rukou vždy nového (o ročník mladšího) organizačního i dramaturgicko-režijního týmu studentů. A tento nový tým – i když jeho členové již měli možnost se festivalu zúčastnit a třeba se na něm tak či onak podílet – každý rok ke svému náročnému úkolu přistupuje jako by poprvé vstupoval do proudu velké řeky... A dvakrát do téže řeky nevstoupíš! Zpočátku balancuje, možná i ztrácí rovnováhu, ale postupně se svého poslání zmocňuje nově a po svém. Základní a léta rozvíjený organizační i dramaturgický model tvoří koryto této řeky, jejím dynamickým proudem je v tom kterém roce jeho jedinečné a neopakovatelné naplnění. I když řada škol, které každoročně na našem festivalu představují své práce, se SETKÁNÍ/ENCOUNTERU již dříve jednou či vícekrát zúčastnila, pokaždé jejich inscenace přijíždějí hrát a realizovat naprosto noví lidé. Přijíždějí mladí divadelníci ocitající se na konci svého studia a zároveň před startem svých profesionálních kariér. Setkávají se zde lidé stojící na startovní čáře svých uměleckých životů. Náš festival rozvíjí tedy svou tradici, ale děje se tak pokaždé jedinečně a neopakovatelně, s novým nasazením – s očima upřenýma do budoucnosti.

Vítám na našem letošním festivalu školy z Teheránu, Antwerp, Říma, Lubljany, Lodže, Petrohradu, Hannoveru, Krakova, Bratislavy i Prahy, které se do Brna na SETKÁNÍ/ENCOUNTER vrací, vítám Royal Consertavoire of Scotland z Glasgow, která do Brna přijíždí poprvé (stejně jako ENSATT z francouzského Lyonu, jejíž představení na počátku května vytvoří epilog našeho festivalu).

Především však vítám Vás, studenty všech těchto škol, kteří jste na náš festival přijeli, abyste spolu se studenty naší školy vytvořili jeho letošní neopakovatelnou a živoucí podobu.

Zlomte vaz!

Prof. Petr Oslzlý

*umělecký ředitel festivalu Setkání
(ředitel Centra experimentálního divadla)*

Editorial no. 1

Vážení čtenáři a účastníci festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER, vítám Vás při čtení, byť ne úplně oficiálně prvního čísla zpravodaje Meeting Point, tzv. Bulletinu. Je mi velkou ctí, že mohu představit, z mého pohledu, výjimečný ročník festivalu se znamenitým vizuálem i neobyčejným tématem. Jistě jste si všimli půvabně minimalistického přebalu našeho časopisu. V takto čistém stylu se ponese po celý festival i grafika našeho skromného zpravodaje.

Umělečtí vedoucí festivalu Dáša Haladová a Michal Skočovský připravili koncepčně velmi otevřený ročník s provokativním názvem (**KÝM, KDE, KDY, PROČ**)... **BÝT?!** Obrovské množství významů i odpovědí na tyto otázky ukrývá čiré divadelní vzrušení a troufám si říct, že se promítne také do programové skladby festivalu. Dáša Haladová a Michal Skočovský tak berou do hry to, co je každé kultuře na světě společné – úvahy nad holou existencí i nějakým zastřešujícím principem. Kromě duchovního zamýšlení, se pozastavují nad ryze humanistickými fenomény jako demokracie či morální odpovědnost jednotlivce vůči celku. Zkrátka je na co se těšit.

Toto číslo festivalového zpravodaje je také zcela speciální, protože se v něm můžete dozvědět řadu informací o následující podobě samotného festivalu. Tým pečlivě vybraných redaktorů pro Vás připravil medailony účastnických škol i pozvaných inscenací. Představíme také hosty z řad mezinárodní poroty studentů, divadelních praktiků i odborníků. Samozřejmě neopomíjíme večerní, festivalový život v nejrůznějších barech a zveme na celou řadu divokých večírků. V komiksech Pavola Seriše se objeví neortodoxní humor. Samozřejmě doporučuji dobrozdání děkana JAMU docenta Zbyňka Srby a ředitele festivalu pana profesora Petra Oslzlého.

V dalších číslech se můžete těšit také na hromadu kvalitního obsahu, který nebudu zatím prozrazovat.

Za celý přípravný i redakční tým

Martin Macháček

JSME ORGANIZÁTOŘI!

Jednou z tematických otázek letošního ročníku festivalu je **Kým... být?!** Přes třicet studentů Ateliéru divadelního manažerství a jevištní technologie můžou s hrdostí říct, že jsou organizátory 24. ročníku mezinárodního festivalu divadelních škol SE-TKÁNÍ/ENCOUNTER 2014. Není to práce jednoduchá, ale rozhodně je velmi pestrá – telefony, e-maily, papírování, kopírování, skenování, tisk, schůzky, porady, koncepty, předkládání, schvalování, kalkulace, monitoring, plánování, organizování, kontrola, vedení... A všichni studenti tvrdě pracují na tom, aby se mohl uskutečnit další ročník festivalu.

Kde... být?! Divadelní fakulta JAMU – třetí patro – zde najdete místo podobné včelímu úlu – hemží se to tu manažery a technologi, kteří zařizují, schůzují, domlouvají, řeší... A však to znáte..

Kdy... být? Od prvního ročníku na JAMU se studenti výše zmíněného ateliéru zapojují do organizace festivalu, a to až po závěrečný ročník jejich bakalářského studia. Ve třetím (posledním) ročníku se pak stávají vedoucími jednotlivých pracovních týmů festivalu – plánují, řídí, vedou a realizují všechno to, co ve výsledku vytvoří jeden celek – další ročník festivalu.

Proč... být?! Protože za vší tou prací, ze které jde občas nejednomu hlava kolem, je výsledek. A tím výsledkem je další ročník festivalu – další příležitost pro setkávání studentů, pedagogů a všech, kteří milují divadlo, kulturu, rádi poznávají nové lidi, podívají se na neopakovatelná představení, či se něčemu novému přiučí. Setkání lidí ze všech koutů světa, pět dní plných zážitků, na které budou všichni dlouho vzpomínat – to je ten důvod, proč tu jsme.

Ráda bych na tomto místě poděkovala všem, kteří se na organizaci letošního ročníku podílejí, protože především díky nim se budeme moci v termínu od 8. do 12. dubna společně potkat v Brně na 24. mezinárodním festivalu divadelních škol SE-TKÁNÍ/ENCOUNTER 2014.

Veronika Bošelová

koordinátorka festivalu

Organizační tým 24. ročníku festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER

Ředitel festivalu

prof. Petr Oslzlý

Děkan Divadelní fakulty JAMU

doc. MgA. Zbyněk Srba, Ph.D.

Členové festivalové rady

prof. Petr Oslzlý

doc. MgA. Zbyněk Srba, Ph.D.

doc. Jan Kolegar

MgA. Ondřej Vodička

MgA. Blanka Chládková

Mgr. et. Mgr. Adéla Dědová

studenti 3. ročníku divadelního manažerství

Pedagogická supervize

MgA. Blanka Chládková

Mgr. et Mgr. Adéla Dědová

Koordinátorka festivalu

Veronika Bošelová

Ekonomka festivalu

Andrea Kseničová

Sekce Soubory

Pavla Šoukalová (vedoucí)

Anna Burianová

Gabriela Gálová

Adéla Svídová

Sekce Offprogram

Marie Rotnáglová (vedoucí)

Barbora Leskovjanová

Anna Plevová

Sekce Propagace

Kateřina Puczoková (vedoucí)

Karolína Vyhnálková

Michaela Rusňáková

Monika Bársonyová

Kateřina Uhrová

Sekce Hosté, porota, účastníci

Daniela Zarodňanská (vedoucí)

Pavλίna Spurná

Anna Machová

Marie Trefná

Sekce Média

Tereza Řezníková (vedoucí)
Nikola Cziglová
Karolína Gumulcová
Eva Sýkorová

Sekce Fundraising

Šárka Mikesková (vedoucí)
Barbora Holanová
Barbora Rosochová
Michaela Žůrková
Ludmila Havelková
Martin Novotný

Sekce Chillout

Hana Horáková (vedoucí)
Kamila Šulíková
Monika Horáková

Sekce Technical Support

Petra Konvicová (vedoucí)
Martin Čepec Holoubek
Jakub Podešva
Tomáš Tušer
Martin Hamouz
Tomáš Balga
Petra Göbelová
Matěj Klíma
Jan Mach
Lukáš Novotný
Jakub Šotola
Jakub Kubíček

Umělecké vedení festivalu

Michal Skočovský
Dagmar Haladová

Poděkování patří také všem studentům, kteří se na přípravách festivalu podílejí, zejména studentům Ateliéru audiovizuální tvorby a divadla, studentům 1. ročníku Ateliéru scénografie a Jitce Gazdošové, Kubovi Marešovi a Davidu Kraváčkovi.

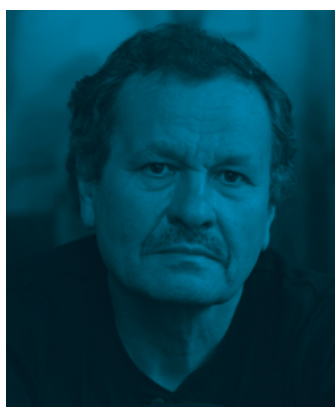
PODPORUJÍCÍ OSOBNOSTI

Dagmar Havlová

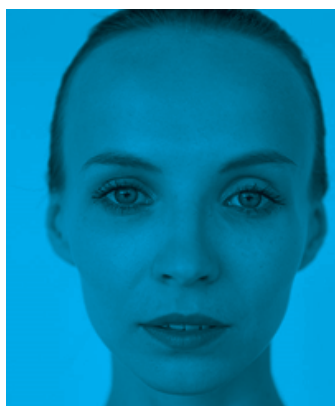
„24. ročník festivalu Encounter se ponese v duchu otázek, a tak přeji všem zúčastněným, aby každý našel svou odpověď. Přeji festivalu Encounter 2014 úspěšný průběh.“

Miroslav Krobot

„Jako pravověrný JAMÁk Vám přeju krásnej festival a držte se!“

Jana Plodková

„Na Encounter vzpomínám ve velmi dobrém z dob svých studií!“

Arnošt Goldflam

„Na JAMU pobyl přes dvacet let, prožil krásné chvíle, když se mým svěřencům dařilo. Přeju krásné festivaly i nadále a umělecké úspěchy všem zúčastněným!“

Pavel Liška

„Festivalu držím palce!“

Pavel Zedníček

„Do příprav mnoho elánu a požehnaně sponzorů!“

Seznam škol, které se účastní 24. SETKÁNÍ/ENCOUNTER

Belgie, Antverpy

Královské konzervatórium v Antverpách / AP University College

Královské konzervatórium v Antverpách sa zameriava na podnecovanie kreativity u zanietých a talentovaných ľudí, ako aj na samostatných a charakterných profesionálnych hudobníkov a umelcov tak, aby sa boli schopní začleniť do súčasnej spoločensko-kultúrnej a umeleckej scény.

Královské konzervatórium v Antverpách ponúka možnosť rozsiahlej prepojenosti rôznych druhov umenia, nakoľko kurzy v jej troch oboroch ako aj v pedagogickom smere sú navzájom zoskupené v Medzinárodnom kampuse umení deSingel.

Partnerská spolupráca s Medzinárodným kampusom umení deSingel zaručuje jedinečnú výmenu talentu, umenia a vedomostí, čo podporuje a zachováva silný medzinárodný charakter inštitúcie.

Česká republika, Brno

Janáčkova akademie múzických umění v Brně, divadelní fakulta / Janáček Academy of Music and Performing Arts in Brno

Janáčkova akademie múzických umění byla založená v roce 1947. Škola je rozdělena na dvě fakulty - hudební a divadelní. Divadelní fakulta je neodmyslitelně spjata se jménem Josefa Kovalčuka a mnoha jinými významnými osobnostmi, k nimž patří Bořivoj Srba, Arnošt Goldflam, Václav Cejpek, Antonín Přidal nebo Pavel Švanda. Ke studijním oborům činoherní herectví a režie postupně přibyly obory scénografie, divadelní dramaturgie, muzikálové herectví, divadlo a výchova, audiovizuální tvorba, divadelní manažerství, klaunská scénická a filmová tvorba, jevištní technologie, dramatická výchova pro neslyšící a rozhlasová a televizní dramaturgie a scenáristika. Řadě nadaných studentů slouží k rozvíjení talentu a veřejné prezentaci také Studio Marta a Divadlo na Orlí.

Česká republika, Praha

**Akademie múzických umění v Praze,
divadelní fakulta / Academy of Performing
Arts in Prague**

Divadelní fakulta pražské AMU vychovává mladé divadelníky již od roku 1946. V současnosti tvoří páteř školy katedry činoherního, alternativního a loutkového divadla, které mimo klasické obory nabízí ke studiu i poměrně mladé obory, jako je třeba divadlo v netradičních prostorách. Herci, režiséři, scénografové, dramaturgové, ale i divadelní teoretikové, kritikové, pedagogové, producenti a další nacházejí po absolvování DAMU uplatnění nejen v předních českých divadlech, ale i alternativních scénách a jiných institucích. Školní divadlo DISK je oblíbenou scénou jak lidí s fakultou spojených, tak i pražské veřejnosti.

Francie, Lyon

Národní škola divadelních umění a techniky / École Nationale Supérieure des Arts et Techniques du Théâtre (ENSATT)

École Nationale Supérieure des Arts et Techniques du Théâtre oslavila sedmdesát let v roce 2011. Znamější byla v Paříži pod názvem „Škola rue Blanche“, přestěhovala se jako ENSATT do Lyonu v roce 1997.

ENSATT je „školní divadlo“, vítá každý rok asi 180 studentů a 70 až 80 krátkých profesionálních školení.

Škola je vybavena moderním zařízením, skládající se z učebn, kanceláří, dílen, zkušebny, studia pro nahrávání a zvuk, víceúčelová místnost, která může pojmout až 187 diváků a divadlo pro 218 sedadel.

Společná přítomnost všech divadelních profesí pod jednou střechou umožňuje vytvářet dramatické dílny, eseje, pracovní hypotézy, mock-produkční studia a výrobní dílny svěřené do odborné péče profesionálních režisérů, kteří přicházejí k přímému tvůrčímu týmu a vytvářejí umělecký projekt, který představí divákům ve škole a na turné.

Írán, Teherán

**Univerzitní divadlo / University Theater
House of Iran**

Divadelní fakulta byla založena Abbasem Aghsamí ze tří důvodů – vzdělávání, výzkum a performance v oblasti teheránské univerzity v roce 2006 ministerstvem kultury. Výzkum a technologie jako umělecká a vědecká organizace pokračuje ve své práci na akademickém divadle, na vydávání knih, studentské představení v profesionálních a akademických centrech v Íránu a podílí se na mezinárodních festivalech po celém světě.

Itálie, Řím

**Národní akademie dramatických umění
Silvio d'Amico / L'Accademia Nazionale
d'Arte Drammatica Silvio d'Amico**

Akademie byla založena v roce 1936 Silviem D'Amico. Jako jediný ústav v Itálii nabízí umělecké vzdělání herců a režisérů na univerzitní úrovni. Je zaměřena na tradiční divadlo, ale je otevřena experimentaci a výzkumu v Itálii i zahraničí. Klade velký důraz na současné drama. Bohatá a dlouhodobá mezinárodní spolupráce dovoluje výměnu zkušeností, projektů, pedagogů a žáků. Studijní program je rozdělen do čtyř oddělení – herectví, režie, oblast teoreticko-kritická, oblast technicko-umělecká. Výuka v odděleních herectví a režie je základní, výuka v odděleních teoreticko-kritickém a technicko-uměleckém je doplňková. Výuka je organizována do třech, po sobě následujících cyklů. První a druhý cyklus trvá tři semestry. Třetí cyklus trvá jeden až dva semestry. Škola je tříletá a dělá se veřejná přijímací zkouška. Školní rok začíná v listopadu a končí v červnu. Období od července do října je věnováno řadě speciálních aktivit.

Německo, Hannover

**Hannoverská Univerzita hudby, divadla
a médií / Hochschule für Musik, Theater
und Medien**

Hannoverská Hochschule für Musik, Theater und Medien patří k renomovaným mezinárodním akademickým pracovištím, které kontinuálně rozvíjí vzdělání v oblasti profesionální kultury. Široké spektrum studijních

programů se zaměřením na divadlo, hudbu a média zaštiťuje téměř 350 pedagogů pro více než 1400 studentů z celého světa. Vedle přednášek akademiků i umělců mohou posluchači univerzity navštěvovat širokou škálu seminářů německých i mezinárodně uznávaných špiček jednotlivých uměleckých odvětví.

Polsko, Krakov

Státní vysoká divadelní škola Ludwika Solskiego / Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna im. Ludwika Solskiego

Krakovská Państwowa Wyższa Szkoła Teatralna im. Ludwika Solskiego je ústavem s dlouholetou tradicí vzdělání v oborech dramatického umění, jako herectví či režie. Představuje progresivní, variabilní pracoviště s proměnami vzdělávacích preferencí i aktuálního vnímání divadla. Workshopy pořádané pro studenty vedou význačné osobnosti polského umění (např. Andrzej Wajda, Krzysztof Krauze, Grzegorz Jarzyna či Krzysztof Warlikowski).

Polsko, Lodž

Polská národní filmová, televizní a divadelní škola / The Polish National Film, Television and Theatre School in Lodz

Národní filmová, televizní divadelní škola byla založena v Lodži roku 1984. Mezi její absolventy patří například Andrzej Munk, Andrzej Wajda či Janusz Morgenstern. Jedná se o jedinou univerzitu tohoto zaměření v Polsku. Je známá organizováním několika festivalů a to například Divadelního školního festivalu či mezinárodního studentského filmového festivalu zvaného „Mediaschool“, jehož se účastní mnoho zahraničních studentů.

Rusko, Petrohrad

Akademie Divadelního umění / Saint-Petersburg State Theatre Arts Academy

Akademie Divadelního umění v Petrohradu byla založena v roce 1779 a je nejstarší a největší institucí svého druhu v Rusku .

Během více než dvou set leté historie se

Akademie vyvinula z realistických tradic císařské divadelní školy k Meyerholdovým dílnám.

Dnes je hlavní přístup akademie založen hlavně na Stanislavského systému, zvláště na jeho metodách, systém hereckého tréninku také na Meyercholdově biomechanice. To, spolu s respektem ke klasické škole (charakteristickým rysem kulturního prostředí Petrohradu) se podařilo Akademii spojit s moderními inovacemi. Je unikátní vlastností Akademie, že většina akademického sboru jsou profesionálové z praxe, polovina jsou přední herci a umělci ředitelé hlavních petrohradských divadel. Tímto způsobem Akademie zůstává v kontaktu s aktuálními trendy a požadavky na kvalifikaci dnešního divadla.

Skotsko, Glasgow

Královská konzervatoř Skotska / Royal Conservatoire of Scotland

Konzervatoř byla založena v roce 1845 pod názvem Glasgow Educational Association. Nachází se v samotném centru města Glasgow. V roce 1950 byla zřízena divadelní fakulta, která se stala první britsko – dramatickou školou. V roce 1968 se přejmenovala na Royal Scottish Academy of Music and Drama a představila své první studijní obory, které byly schváleny University of Glasgow, nejstarší univerzitou v tomto městě.

Škola nabízí vynikající odborné vzdělání v bakalářském a doktorském studiu. Rozvíjí talent ve všech úrovních a v každém věku. Obsahuje bohatou nabídku kurzů různého zaměření. Od týdenních až po intenzivní letní kurzy. Výuka je též neoddělitelně spjata s dokonalou přípravou na zaměstnání.

Slovensko, Bratislava

Vysoká škola múzických umění, divadelní fakulta / Academy of Performing Arts in Bratislava

Vysoká škola múzických umění je nejstarší a taky nejznámější umělecká škola působící na Slovensku, která vychovává odborníky v oblasti divadla, tance, hudby a filmu. Již od založení v roce 1949 absolventi divadelní fakulty VŠMU patří mezi uznávané uměl-

ce nejenom na Slovensku. Studenti v rámci výuky spolupracují na mnoha projektech, čímž rozvíjejí svoji schopnost imaginace a kreativity. Součástí jejich studia je mimo jiné i nepřetržitá konfrontace s divadelní praxí. Co se týče spolupráce s jinými uměleckými školami, fakulta každé dva roky hostí mezinárodní festival Istropolitana Projekt.

Slovinsko, Lublaň

Lublaňská Univerzita divadla, rozhlasu, filmu a televize / Univerzita v Ljublani akademija zagledilišče, radio, film in televizijo

Akademie byla založena v roce 1945 a zůstává jedinou univerzitní institucí ve Slovinsku, na které se vyučuje film a divadlo. Součástí akademie jsou čtyři katedry: Katedra divadla a rozhlasu, Katedra filmu a televize, Divadelní katedra a Centrum divadelních a filmových věd. První tři katedry vyvíjejí didaktickou činnost akademie a korespondují se čtyřmi předměty studia, jimiž jsou herectví, divadelní režie, filmová režie a dramaturgie. Centrum divadelních a filmových věd je koncipováno jako informativní a dokumentární centrum a zde jsou také vedeny výzkumné projekty v oblasti múzických umění a audiovizuálních médií. Akademie se nachází v samém centru Lublaně v blízkosti divadel, muzeí, galerií a ostatních městských kulturních objektů.

Belgie, Antverpy

TEN, KDO SE NESKRÝVÁ (WIE NIET WEG IS)

Jazyk uvedení: holandština

Délka představení: 55 min

Autor: Nina Herbosch

Režisér: Freek Vielen

Výprava: Nina Herbosch, Freek Vielen & Lucas Vandervost

Kostýmy: Nina Herbosch

Světla: Nina Herbosch, Freek Vielen, Rik Suijs & Hugo Moens

Hudba: Antsy Pants, Charles Bernstein, Sleeper, Brother Dege

Hraje: Nina Herbosch

Autorka a zároveň herečka inscenace Nina Herbosch zkoumá nitro jedince v dnešní době. Zobrazuje proces stávání se sebou samým, získávání nutného odstupu od svých kořenů a schopnosti definovat vlastní způsob, kterým přistupujeme ke světu. To, že můžeme vidět věci jinak, než jak jsme byli naučeni a jak můžeme být skutečně tím, kým chceme být. Pocity a vlastní nazírání na, dle jejích vlastních slov, nelogicky uspořádaný svět předává Nina Herbosch prostřednictvím hereckého jednání a fotografií. Ty podle autorky slouží jako nejsnadnější a nejpřesnější metoda k tomu, jak popsat vše, co se kolem ní děje.

Samotný text je inspirován směsicí knih Alenka v říši divů a Za zrcadlem. Lewis Carroll v nich popisuje fantaskní a nelogický svět. Nina Herbosch vidí paralelu s Alenkou právě v tom, jak neuvěřitelně vnímá své vlastní okolí. Inscenace také vznikla na základě stále se opakujícího koloběhu poznávání a nalezení cesty k sobě samému.

ZPOVĚĎ HOCHŠTAPLERA FELIXE KRULLA (CONFESSION OF FELIX KRULL)

Jazyk uvedení: čeština

Délka představení: 90 min

Autor: Thomas Mann

Dramaturgie: Martin Sládeček

Režisér: Lukáš Kopecký

Světla: Petra Konvicová

Hudba: Martin Holoubek

Hrají: Jakub Rek, Ida Sovová, Alžbeta Vaculčiaková,
Libor Stach, Jan Řezníček, Sarah Haváčová, Lucie
Ingrová, Táňa Malíková, Vojtěch Říha

Letos absolvující studenti divadelní fakulty JAMU Brno uvádějí Zpověď hochštaplera Felixe Krulla. Tento nedokončený humoristický román nositele Nobelovy ceny Thomase Manna se letos na českém jevišti objevil vůbec poprvé, a to v původní dramatinizaci a překladu Martina Sládečka.

Svět je jen hra. A hochštapler Felix Krull zná její pravidla. V touze prodat se, jde suverénně z role do role. Dojde ale snad až příliš daleko. Jeho dobrodružství jsou zábavná a strhující – do propasti.

O světě, jenž chce být podváděn, a o člověku k tomu nadaném budou hrát studenti 4. ročníku činoherního herectví pod vedením režiséra Lukáše Kopeckého. Dokáží přitom, že i přes šest dekad od svého napsání v roce 1954 zůstává Mannův kultovní román stále aktuální.

Těšíte se? Těšte se! Štěstěna si jej už zamilovala, teď jste na řadě vy!

„Tady mě máš, krásný, klamný světe, vycházím ti vstříc! Chceš mě? Chcete mě?!“

VOJNA (THE WAR)

Jazyk uvedení: čeština

Délka představení: 60 min

Autor: Emil František Burian

Režie: Jaroslava Šiktancová

Dramaturgie: Zuzana Burianová

Světla: Ondřej Růžička

Choreografie: Martin Páček

Hudba: Emil František Burian

Hrají: Michal Balcar, Vojtěch Bartoš, Petr Buchta, Izabela Firlová, Iva Holubová, Tereza Krippnerová, Jakub Koudela, Marek Mikulášek, Michal Necpál, Kristýna Podzimková, Marie Radová, Maja Štípková, Štěpán Tretiag, Ondřej Vacke, William Valerián, Tereza Vítů, Josefína Voverková

Absolventský ročník činoherního herectví nastudoval pod vedením režisérky Jaroslavy Šiktancové a choreografa Martina Páčka hudebně-dramatickou skladbu *Vojna*. Autorem a původním režisérem tohoto kusu byl E. F. Burian, který libreto časově zařadil do období první světové války, ačkoliv vychází z lidové poezie sesbírané K. J. Erbenem. Hudební partitura obsahuje pro Buriana typické jazzové prvky, které v tomto posledním zpracování upravili D. Navařík, Z. Dočekal a M. Kroupa. Z původních dvanácti nástrojů obsadili sedm.

Nadčasová témata jako devastace vztahů, válečné konflikty, láska a odpuštění mají aktuální přesahy. Tvůrci této tanečně-hudební inscenace se zaměřili především na metodiku E. F. Buriana „Syntetické divadlo“ a prostřednictvím své tvorby hledali hranice toho pojmu v dnešní divadelní praxi.

NEVÁHEJ, HORACIO (DON'T HESITATE HORASHIO)

Jazyk uvedení: perština, angličtina

Délka představení: 70 min

Autor: Saeed Hashemipoor

Režisér: Abbas Aghsami

Výprava: Reza Mehdizadeh

Kostýmy: Sahar Ebrahimi Mehr

Světla: Abbas Aghsami

Choreografie: Aram Khalkhali, Amirhossein Hariri

Hudba: Farhad Rezaee

Hrají: Hossein Moheb Ahari, Ali Taghizadeh, Mehran Nael, Behnaz Naderi, Mehdi Hajian

Členové dánské herecké společnosti utečou z královského paláce po odehrání scény „Past na myši“ ve hře Hamlet. Na polské hranici se potkají s králem Fortinbrasem, který je přinutit vrátit se zpět do paláce. Oni ale znovu utečou. Předčítají tedy Hamletův příběh lidu a podnítkají v nich odpor vůči Fortinbrasově diktatuře. Ten herce uvrhne do vězení a chce je přinutit k tomu, aby mu hru zahráli. Herci včetně Horatia odmítnou rozkaz uposlechnout. V závěru hry dojde ke konfliktu, během kterého zemře Horatio a další dva herci. Naživu zůstává jen jedna osoba, která se rozhodne pokračovat v tom, co Horatio začal.

Inscenace vychází z principů komedie dell'arte a parodie v perských tradičních představeních. Má za cíl rozšířit mezinárodní spolupráci založenou na divadelním představení. Režisér se snaží pracovat s problematickými oblastmi ve společnosti a primárně se věnuje tématům, která jsou v Íránu tabuizována. Právě jeho zájem o postupy komedie dell'arte a parodie zvýrazňuje, jakým společenským fenoménům se věnuje jen velmi málo.

OD PINOCCHIA (FROM PINOCCHIO)

Jazyk uvedení: italština

Délka představení: 1 hod 15 min

Autor: skupina autorů

Režisér: Emiliano Russo

Výprava: Bruno Buonincontri

Kostýmy: Emiliano Russo

Světla: Sergio Ciattaglia

Choreografie: Monica Scalese

Hrají: Valentina Carli, Barbara Chichiarelli, Flaminia Cuzzoli, Valerio D'amore, Arianna Di Stefano, Desirée Domenici, Carmine Fabbricatore, Matteo Mauriello, Marco Mazzanti, Gianluca Pantosti, Ottavia Orticello, Matteo Ramundo

Inscenace je diplomovou prací studenta režie Emiliana Russoa. Pomocí dvanácti zpodobnění Pinocchia se snaží zobrazit vývoj člověka od dítěte v dospělou osobnost, ale také jednotlivé kroky, které vedou od mládí ke stáří každého z nás.

„Viděl jsem je plakat, smát se, viděl jsem, jak se jim mění pohled na svět. Objevovali sebe sama jako děti, které si hrají, aby vyrostli. Možná jsem skutečným Pinocchiem já – mnohotvárná bytost rozdělená mezi vyprávění a skutečnost.“ Dodává Emiliano Russo k procesu tvorby.

Scénář je výsledkem skupinové práce režiséra a studentů magisterského oboru dramaturgie a scénografie na Akademii Nazionale d'Arte Drammatica „Silvio d'Amico“ Michaela Degana a Davida Proiettiho. Inscenátoři také chtějí vzdát poctu Tanztheatru Wuppertal i jeho vedoucí osobnosti, přelomové choreografce Pině Bausch, stejně jako italskému spisovateli, autoru Pinocchových dobrodružství Carlu Collodimu.

ŠATNÍ SKŘÍŇ (THE WARDROBE)

Jazyk uvedení: němčina

Délka představení: 64 min

Premiéra: 2. 5. 2013

Režisér: Prof. Stephan Hintze

Výprava: Katharina Zerr, Anika Neubert (studenti University Hannover)

Kostýmy: Aurelia Stegmeier, Hanna Peters (studenti University Hannover)

Světla: Thorsten Keppler

Choreografie: Stephan Hintze

Hudba: Heiko Klotz

Hrají: Alexandra Ostapenko, Lisa Schwindlmg, Sophia Vogel, Sven Daniel Bühler, Lucas Federhen, Maurizio Miksch, Tomasz Robak, Yassin Trabelsi

Hra začíná aukcí, na které je nabízena šatní skříň. Kdo ji koupí, koupí si s ní také duchy, jejich historii a jejich pohádky. Otevřením šatní skříňe vstupují tyto „postavy“ do našeho světa, vyprávějí příběhy o svém mládí, bizarních dětských hrách a životě plném humoru. Duchové umožní nahlédnout nejen do svých surrealistických snů a tužeb, ale také do krajiny nočních můr. Postavy se vnořují do svých osobních zvláštních světů, tvořících jejich vlastní vesmír jiného času i místa. Šatní skříň je tak pro diváka jakousi Babylonskou věží či Pandořinou skříňkou. Studenti hannoverské univerzity mimo jiné využili ke ztvárnění expresivních a zvláštních figur Mejercholdovu divadelní techniku a komický styl příbuzný groteskním výjevům Kafky, Gombrowicze, Čechova a Charmse. Na jevišti se kromě němčiny objeví i španělština, rumunština, arabština, polština, ruština a francouzština. Důležitou součástí tohoto díla je improvizace. První tři týdny zkoušení strávili studenti jejím intenzivním nácvikem a zkoumáním psychologie postav. Inscenace je tedy vystavěna také na jejich vlastní fantazii a kreativitě.

KVINTOVÝ KRUH – FRAGMENTY (CIRCLE OF FIFTHS – FRAGMENTS)

Jazyk uvedení: polština

Délka představení: 100 min

Autor: Szymon Mogacz

Režisér: Aleksandra Poplawska

Výprava: Paula Grocholska

Kostýmy: Adam Kasjaniuk

Hudba: Anna Maria Janicka

Hrají: Alicja Karluk, Anna Paruszyńska, Ewa Porebska, Lena Schimscheiner, Maciej Charyton, Marek Grabiniok, Mikolaj Jodliński, Kamil Mroz, Michal Nowak, Damian Strzala, Kosma Szyman

Inscenace Kvintový kruh – fragmenty vychází z románu Szymona Borgacza Koło Kwintowe. Ve zlomkovitých výjevech zachycuje události odehrávající se jistého 23. prosince. Uprostřed noci, ve sněhové bouři, vytrhne cestující z jejich putování nenadálá situace. Převrácené nákladní auto blokuje dálnici. Nemohou tedy pokračovat dál. Z úřadu přijde rozhodnutí o přesunu cestujících do nedaleké základní školy do chvíle, než bude nehoda odstraněna. Neobvyklé okolnosti umožňují lidem se v předvánočním shonu zastavit a zamyslet nad důležitými životními hodnotami. Nutí je přehodnotit jejich životní cíle. Co mají v plánu, kam směřují a je-li jejich směr ten správný.

Kvintový kruh je schéma pravidel durových a mollových stupnic. Na základě tohoto vzorce ve svém knižním debutu Szymon Borgacz vytvořil sérii dvaceti šesti povídek. Každá povídka popisuje noc ve škole a události předcházející té noci z jiného pohledu a v jiném klíči. Křížky a béčka se v chladné noci ve školní budově probouzejí k životu a durové stupnice vystřídají stupnice mollové. Jedenáct různých znějících tónů skládá životní skladby našich neznámých hrdinů.

„Pán Bůh na nás seslal tuhle zimu, abychom se zastavili, zamysleli, potkali se a promluvili.“

DVA UBOHÝ RUMUNI, CO MLUVĚJ POLSKY (A COUPLE OF POOR, POLISH- -SPEAKING ROMANIANS)

Jazyk uvedení: polština

Délka představení: 1 hod 50 min

Autor: Dorota Masłowska

Režisér: Małgorzata Bogajewska

Výprava: Maciej Chojnacki

Hudba: Tomasz Krezymon

Hrají: Milena Staszuk, Marta Jarczewska, Kamila Kamińska, Hubert Kułacz, Tomasz Lipiński, Patryk Pietrzak

Dramatická prvotina Doroty Masłowske zachycuje příběh ženy a muže. Ovšem v jakési posunuté, zběsilé realitě. Víc než cokoliv jiného je to především cesta. Cesta, která nastává po návratu z večírku na téma: špína, smrad a bída. Cesta, která se snaží překonávat a ničit stereotypy života a vítězit v boji proti dominující samotě.

Příběh hlavních hrdinů Džiny a Parcha tematicky řeší především problém mladých, vzdělaných lidí, pro které je jejich práce a kariéra jen způsobem, jak si vydělat peníze. Ničím víc. Zároveň si sami sebe navzájem nevšímají a vzniká tak bolestná propast plná samoty, ze které se snaží uniknout či se s ní vyrovnat.

Sama Masłowska o dramatu říká, že je to nejtemnější hra, jakou kdy napsala. Přestože je také nejuvažnější, nepostrádá značnou míru humoru. První část textu je podle ní příběhem šílenství a dezorientace. Druhá část zobrazuje náhlou samotu a duševní boj na život a na smrt.

Studenti herectví z Filmové školy v Lodži si hru vybrali především kvůli možnosti vyzkoušet si expresivní a komické herectví na velkém prostoru. Sami přiznávají, že míra komičnosti dosahuje někdy až grotesknosti.

**JAK TĚ MOHU ZNIČIT,
MILUJI-LI TĚ VÍCE NEŽ ŽIVOT...
(HOW CAN I RUIN YOU IF I LOVE
YOU MORE THAN LIFE...)**

Jazyk uvedení: ruština

Délka představení: 90 min

Autor: Alexandr Ostrovsky

Režisér: Maria Romanova

Výprava: kolektiv studentů

Kostýmy: kolektiv studentů

Světla: Piotr Kasatjev

Hrají: Rimma Sarkisyan, Mark Ovchinnikov, Nikita Volkov, Galina Kochetkova, Antonina Sonina, Filipenko Anton, Artem Loschilin, Anna Zhmaeva, Sofia Nikiforova, Kirill Frolov, Oleg Lukonin, Sergei Volkov

Inscenace je inspirována hrou Bouře ruského dramatika druhé poloviny 19. století Alexandra Ostrovského. Přestože původní drama slouží především jako výchozí materiál k improvizaci, základní dějová linka zůstává zachována. Kateřina, mladá žena romantické povahy, je přinucena si vzít zbabělého Tichona Kabanova, který není schopen vzepřít se vlivu uzurpátorské matky. Nešťastná a utlačovaná Kateřina se nakonec zamiluje do Borise, který přijede navštívit svého strýčka. Navzdory svému přesvědčení se s ním začne Kateřina scházet. Když jakási stará poutnice předpoví potrestání hříšníků, Kateřina svou aféru přede všemi odhalí a uteče. Její tělo je poté nalezeno v jezeře.

Bouře byla studentům zadána coby školní projekt. Tradičně je vnímána jako kritika temných a skličujících poměrů mezi rigidním měšťanstvem. Mladou režisérku Marii Romanovovou ovšem mnohem víc zajímá motivace postav. Aby lépe odhalila vnitřní konflikty a zvýšila dramatickост inscenace, přeskupila jednotlivé výstupy a připojila některé situace, které se původně odehrávají mimo scénu. Spolu s herci se také snažila najít specifický způsob vyjadřování od intimního dialogu s diváky až po křik. Jedním z výsledků je koncepční zahrnutí všech herců do dění na jevišti, protože na něm zůstávají po celou dobu představení.

NEDÁ SE NIC DĚLAT (NOTHING TO BE DONE)

Jazyk uvedení: angličtina

Délka představení: 1 hod

Autor: Meghan Tyler

Režisér: Joanne Thomson

Asistent režiséra: Laura Wooff

Hrají: Meghan Tyler, Emma Curtis, Laura Wooff,
Francesca Tomlinson

Absurdita *Nothing to be done* vychází z otázky, se kterou je alespoň jednou za život konfrontována každá lidská bytost: „Proč je život stvořen jen proto, aby skončil?“ Tvůrci se zabývají myšlenkou, zda „pouze být“ je dostatečnou motivací lidské existence a zda tento důvod může sloužit také jako její vysvětlení. Pozastavují se nad tím, do jaké míry je život lidí v moderní společnosti rutinní. Vykreslují absurditu toho, jak se všechno neustále cyklicky opakuje. Ukazují, jak člověk tráví každý den. Zdůrazňují, že nic z toho, co se má stát v budoucnosti se neodvažuje tento chod nijak porušit.

Tuto setrvačnost, která se vyznačuje neustále se opakujícími, neměnnými cykly, se však tvůrci hry snaží narušit. Dosahují toho kontrastem mezi dvěma hlavními postavami – Lulu, která se dennodenně utápí ve filozofických otázkách týkajících se smyslu života, a Cece, která je naprosto ignoruje a problémy tohoto typu neřeší. Inscenace poskytuje divákovi více.

**MACBETH,
HRA O BASTARDOCH
(MACBETH, PLAY ABOUT
BASTARDS)**

Jazyk uvedení: slovenština

Délka představení: 105 min

Autor: William Shakespeare, Heiner Müller

Režie: Tomáš Procházka

Dramaturgie: Pavol Száz

Scéna: Ľudmila Bubánová

Kostýmy: Zuzana Hudáková

Choreografie: Marta Poláková, Sumako Koseki

Hrají: Ferstl Šimon, Andrejcová Katarína, Pokorný Tomáš, Turek Tomáš, Kovalčíková Jana, Mosný Braňo, Kvietik Matúš, Kysel Jaroslav, Zeleníková Dominika, Rákovská Anna, Staroňová Paula, Palatínusová Alexandra

Ideovým a dramaturgickým záměrem inscenace hry Macbeth s podtitulem Hra o bastardech v Divadle Lab VŠMU byla změna zaběhlé inscenační tradice. Shakespearova hra v odvážné interpretaci studentů VŠMU klade otázky o podstatě mužskosti, hrdinství a svobodné vůle. Režisér Tomáš Procházka svou inscenací vyvolává diskuzi prostřednictvím novodobého zpracování Macbetha, ve kterém se hlavním motivem stává mužsko-ženská dualita a krize, resp. ztráta mužské identity. Zároveň přináší nemilosrdný portrét současné společnosti bez pravidel. Svět, jež inscenační tým zobrazuje, je světem bez Boha, bez krále, světem, v němž vražda Duncana není vyústěním Macbethovy chorobné ctižádosti, ale katalyzátorem totálního rozkladu společnosti.

Inscenace získala na studentské poměry nevídaný ohlas u diváků ale i odborné kritické veřejnosti a dostala se i do hlasování v nejprestižnější divadelní anketě Slovenska – DO-SKY 2013. Byla s úspěchem uvedena v rámci mezinárodního shakespearologického koloquia „Shakespeare v divadlech strednej európy“. Rovněž byla oceněna interními cenami VŠMU ve dvou kategoriích – nejlepší režie a nejlepší scénografie.

CALIGULA: POPRVÉ, PODRU- HÉ, POTŘETÍ! (CALIGUA: GOING! GOING! GONE!)

Jazyk uvedení: slovinština

Délka představení: 1 hod 35 min

Autor: Albert Camus, adapted by Ana Obreza

Režisér: Tjaša Črnigoj

Kostýmní poradce: Andrej Vrhovnik

Světla: Hotimir Knific, David Andrej Francky

Choreografie: Stephan Hintze

Hudba: Heiko Klotz

Hrají: Matija Rupel, Lucija Tratnik, Benjamin Krnetić,
Rok Kravanja, Robert Korošec, Nejc Cijan Garlatti,
Nik Škrlec, Lovro Finžgar

Inscenace je novým pohledem na osobnost římského císaře Caliguly. Režisérka Tjaša Črnigoj pracovala na Caligulovi už před čtyřmi lety a viděla ho jako postavu, která ve světě hledá prozřetelnost. Zároveň věřila, že divadlo má sílu odhalovat pravdu. Během studia se však všechny její dosavadní poznatky jevily jako falešné. Rozhodla se z podkladů k přijímacím zkouškám udělat také podklady ke zkoušce závěrečné a vydat se tak na cestu ven z vlastního pátrání po „jevištní pravdě“.

To je důvod, proč Caligula chodí po pódiu a hledá měsíc; je silně nepochopen a zachycen v síti chybných interpretací. Provedení vyvolává otázky a vyžaduje odpovědi, pokaždé rozpoutá bláznovství na pódiu. Jde o propracovanou divadelní hru sahající od tradičního dramatu po čisté herectví, od vysoce uměleckého po čisté osobní, chce po divákovi, aby se zapojil do hry a nikdy ho nenechá sedět na místě.

Nikdy nekončící nová provedení Caligulova zážitku ztělesňují mladého umělce, který medituje o svém místě v moderní společnosti a svých možnostech, a proto tato hra zobrazuje děj jako nikdy nekončící proces.

Francie, Lyon

SPOR (THE ARGUMENT, LA DISPUTE)

Jazyk uvedení: francouzština

Autor, text: Marivaux

Umělecké vedení: Richard Brunel

Asistent režie: Louise Vignaud

Scénografie: Guillemine Burin des Roziers, Gala Ognibene

Světla: Julie Lorant, Luc Michel

Kostýmy: Carole Nobiron, Cindy Lombard

Zvuk: Lola Etiève, Estelle Gotteland

Dramaturgie: Catherine Ailloud-Nicolas

Hrají: Jérôme Cochet, Pauline Coffre, Ewen Crovella, Charlotte Femand, Thomas Guené, Daniel Leocadie, Clémence Longy, Solenn Louër, Maxime Pambet, Mannon Payelleville, Noémie Rimbart, Théophile Sclavis

Dvanáct kočovných mladých herců z francouzské školy ENSATT zprostředkují divákovi dialog Marivauxe s Fellinim a Sadem.

„Muž nebo žena, kdo byl první v lásce nestálý?“ Zneklidňující otázka. Podle Marivauxe to byl předmět sporu, který vypukl na dvoře Knížete. A protože debata byla bezvýchodná, monarcha uskutečnil tajemný plán – vybral čtyři děti, které byly vychovávány odděleně na tajném místě. O osmnáct let později, na dvoře nového Knížete a jeho nevěsty Hermiany, se spor oživil. Ale tentokrát je možné na otázku odpovědět: „Stačí pozorovat vězně, kteří mezitím dospěli. Pozorovat, co se stane s pokusnými králiky. Divadlo důkazu může začít.“

Spor, pozdní dílo Marivauxe, je malým divadelním klenotem. Impozantní hra, ve které autor obratně proplétá svá oblíbená témata – zrození lásky, utrpení, souvislost mezi vědomím a vyjadřovacími schopnostmi.

Richard Brunel v díle vyzdvihuje témata, kterými se neustále zabývá – zrudnost a nevinost, tlak společnosti drtící jednotlivce a vitalitu mládí. Pod jeho vedením herci a tvůrci ze 73. ročníku ENSATT zvou diváky na skutečné divadelní dobrodružství. Budou sledovat spolu s Hermianou a Knížetem podivný experiment, kde Marivaux povede dialog s Fellinim a Sadem. Není pochyb o tom, že jakmile skončí představení a světla zhasnou, závěr divadelní hry vzbudí u diváků zájem diskutovat a vést věčné spory.

Ve spolupráci s La Comédie de Valence, Centre dramatique national Drôme.

OCENĚNÍ MARTA

V rámci festivalu je studentům udělováno ocenění Marta, které neslouží k vytváření hodnotícího pořadí jednotlivých inscenací z hlavního programu, ale jehož prostřednictvím se vyzdvihují inspirativní a objevné umělecké počiny mladých divadelníků.

Ocenění Marta uděluje festivalová porota (jmenovaná děkanem Divadelní fakulty JAMU), a to v různých kategoriích – režie, scénografie, herecký výkon, dramaturgie, scénická hudba apod.

POROTA

Přestože má festival nesoutěžní charakter, nejinspirativnější umělecké výkony jsou každoročně oceňovány cenou Marta, kterou udílí porota složená z českých a zahraničních divadelních profesionálů. Porota přináší svůj pohled a posuzuje konkrétní umělecké výkony studentů. Porota udílí ceny v následujících kategoriích: režie, scénografie, ženský a mužský herecký výkon, dramaturgie, scénická hudba, scénář, apod.

Jsme velmi rádi, že můžeme přivítat následující divadelní odborníky:

KRISTINA ŽANTOVSKÁ

Kristina Žantovská je dramaturgyní, novinářkou a překladatelkou. Vystudovala Divadelní akademii múzických umění v Praze, obor dramaturgie. Jako dramaturgyně pracovala v několika předních českých divadlech: Divadlo Na Vinohradech, Divadlo Pod Palmovkou a Divadlo Na Zábradlí. Od roku 2000 působí v Českém rozhlase, od roku 2012 jako šéfdramaturg Centra výroby.

FILIP NUCKOLLS

Filip Nuckolls je absolventem Katedry činoherní režie Divadelní akademie múzických umění v Praze. Od roku 2001 působil v Divadle v Celetné, kde režíroval řadu inscenací (Krvavá svatba, Komunismus, Rosenkranz a Guildenstern jsou mrtvi). Filip Nuckolls hostoval ve významných divadlech České republiky: Národní divadlo moravskoslezské v Ostravě, HaDivadlo v Brně, Divadlo Komedie v Praze.

Od roku 2002 působil Filip Nuckolls v Činoherním studiu Ústí nad Labem jako režisér, od roku 2005 se stal kmenovým režisérem tohoto divadla a od roku 2011 do začátku roku 2014 působil jako jeho umělecký šéf.

CHRISTINE RICHIER

Christine Richier je odbornicí v oblasti lighting designu a paralelně vede akademickou výuku a výzkum v oblasti historie umění. V oblasti lighting designu pracovala

např. pro tanečnici a choreografku Blancu Li, hudební uskupení Les Percussions de Strasbourg, či s režisérkou Zazou Disdier. V současné době vyučuje světelný design na ENSATT (Ecole nationale supérieure des arts et techniques du théâtre).

Christine Richier se rovněž věnuje ve své práci českému scénografu Josefu Svobodovi a své poznatky bude prezentovat v rámci festivalu pro studenty scénografie.

CHRIS EDMUND

Chris Edmund je australským režisérem, dramatikem a malířem. Jeho kariéra čítá více jak 150 produkcí, na nichž se podílel jako režisér. Svou kariéru zahájil ve Velké Británii, v divadlech The Gate Theatre Notting Hill, The Riverside Studios, The Kings Head a New End Theatres. V roce 1985 přesídlil z Británie do Austrálie, kde se stal pedagogem na prestižní divadelní akademii – Western Australian Academy of Performing Arts. Pod jeho vedením vyrostla řada významných hereckých osobností: Hugh Jackman, Frances O'Connor. Jako pedagog a režisér však nepůsobil pouze v Austrálii, ale rovněž v Singapuru, Hong Kongu a Brazílii. Chris Edmund se stává členem poroty již podruhé, poprvé stanul na této pozici ku příležitosti 22. ročníku festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2012.

JUSSI KAREINEN

Jussi Kareinen je docentem v programu Kulturní management na Univerzitě aplikovaných věd v Seinäjoki (Seinäjoen Ammattikorkeakoulu) a divadelní novinář. Je členem Finské asociace kritiků, která vznikla v roce 1950 a dnes čítá téměř 1000 členů.

STUDENTSKÁ POROTA

Novou myšlenkou festivalu je zapojení studentské poroty. Přístup a pohled mladých studentů přinese festivalu novou hloubku. Studentská porota byla sestavena ze studentů členských škol sítě E:UTSA (Europe: Union of Theatre Schools and Academies). Studentská porota ocení nejlepší představení Cenou E:UTSA.

ANDREY ZAGORODNIKOV

Student činoherní režie, který se během svého studia podílel na mnoha projektech nejenom jako režisér, ale také jako herec. Myšlenka propojení evropského divadelního světa je mu blízká, neboť jako režisér potřebuje znát přístupy k herectví v jiných zemích. Krom tohoto se také velmi těší na setkání se studenty divadla z celého světa a s odborníky z divadelního prostředí, což byl hlavní důvod proto, aby se stal členem Studentské poroty na festivalu SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2014.

LAURA GUHL

Studentka činoherní dramaturgie, která se podílí nejenom na školních projektech, pracovala v mnoha velkých divadlech v celém Německu. Účast ve Studentské porotě je pro ni možností setkat se se studenty divadelních škol z nejrůznějšího prostředí a kultur. Takovéto setkávání napříč různými kulturami, je podle Laury nejlepší cestou k rozšíření vlastních obzorů.

EGLE KIZAITE

Litevská studentka dramaturgie, která se již podílela na mnoha mezinárodních projektech a v posledním roce spolupracovala s profesionály v litevských divadlech. Jak sama říká, snaží se participovat v tolika mezinárodních projektech, v kolika je to možné, protože díky tomu získává neocenitelnou zkušenost, ale také jí to pomáhá vnímat divadlo ne jako komplexní formu umění, ale jako multikulturní fenomén.

MATEUSZ KORSAK

Student herectví z Polska, který se podílel na několika mezinárodních projektech, především jako průvodce hostujících souborů, a také na charitativních projektech organizovaných v místním divadle. Je zapálený do všeho co souvisí s divadlem, rád spolupracuje i s jinými obory, jako je scénografie, osvětlování apod. Chtěl by se zúčastnit SETKÁNÍ/ENCOUNTERu 2014, aby mohl pozorovat práci svých kolegů z jiných zemí a přiučit se něčemu z jejich způsobů studia divadla.

MIRA ASKELUND

Studentka herectví z Královské konzervatoře ve Skotsku, která se podílí na mnoha projektech nejenom jako herečka. Jako členka organizace E:UTSA se účastnila i festivalu ve Spoletu, kam posléze přihlásila hru, kterou sama režírovala. Spoluzakládala improvizачní skupinu v Oslu, se kterou se účastnila improvizачních workshopů v Kanadě.

OFFPROGRAM

WHO, WHERE, WHEN, WHY
TO BE AT ENCOUNTER NIGHTS?

Kým,
Kde,
Kdy,
Proč

BÝT na Encounter večírcích?

WHO TO BE? Hawaiian – Come to become a Hawaiian!

CO? Havajská noc

KDY? 08. 04. 2014

KDE? Klub Livingstone, Dominikánské náměstí 5, Dům pánů z Lipé

První večer bude laděn v tropickém stylu. Čeká na vás soutěž v podlézání tyče, ale i taneční a hudební vystoupení. A hlavně můžete ochutnat akční tematické drinky!

WHY TO BE? To be a party animal! Meeting Point Párty - Come to enjoy great concert and other activities and contests!

CO? Meeting point party

KDY? 09. 04. 2014

KDE? Klub Melodka, Kounicova 20/22 Brno

Meeting point party je největším ze všech festivalových večerů. Každý si vybere z bohatého programu. Ke koncertům, tanci i bláznivému doprovodnému programu namíchají barmani speciální a zvýhodněné festivalové drinky. Zahraje DJ Schaff a vystoupí kapela The Prostitutes!

WHEN TO BE? – on 20's – Come back in time to 20's! – Let's swing!

CO? Swing!

KDY? 10. 4. 2014

KDE? Klub Livingstone, Dominikánské náměstí 5, Dům pánů z Lipé

Tento večírek bude inspirován 20. léty 20. století – érou swingu – ale s příměsí modernějšího pojetí žánru, a to tzv. Electroswingu. Pro účastníky je připraven soutěžní taneční maraton o hodnotné ceny. Nabídku nápojů budou tvořit zejména retro koktejly. Při vstupu bude čekat na všechny příchozí milé překvapení, které vám ukáže, jak je každý účastník pro festival důležitý!

WHERE TO BE? – All around the world – Czech Night – Come to explore not just Czech culture but other culture from all around the world!

CO? Česká noc

KDY? 11. 4. 2014

KDE? Kavárna Trojka, Dům pánů z Kunštátu, Dominikánská 9

Česká noc nebude jenom o Česku. Přijďte se podívat na kulturu všech účinkujících souborů – především na jejich lidové tance. Seznámíte se s českou kulturou o něco více. Těšit se můžete nejen na typicky českou hudbu, drinky, ale i na hry a mnoho dalšího.

WHY TO BE? – To say goodbye in Texas! – Texas Night – Come to last party of festival and say goodbye in Texas style!

CO? Texaská noc

KDY? 12. 4. 2014

KDE? Klub Livingstone, Dominikánské náměstí 5, Dům pánů z Lipé

Poslední večer festivalu. Večírek volně navazuje na závěrečný ceremoniál festivalu. Můžete se těšit na line dance a soutěž v házení lasem. Kdo přijde v tématickém kostýmu, má nárok na speciální drinky.

INFOCENTRUM

Festivalové infocentrum bude otevřeno ve dnech 7. – 12. 4. 2014

otevírací doba:

PO – PÁ: 9:00 – 21:00

SO: 9:00 – 16:00

Najdete nás v budově Divadelní fakulty JAMU, Mozartova 1 Brno, (v 1. mezipatře)

VSTUPENKY

Vstupenky na jednotlivá představení je možné zakoupit ve festivalovém Infocentru nejpozději 30 minut před začátkem představení.

V případě, že představení není vyprodané, začně 15 minut před jeho začátkem doprodej vstupenek na pokladně daného divadla.

CENY VSTUPENEK

Hlavní program:

veřejnost – 100 Kč

studenti a senioři – 80 Kč

studenti a pedagogové JAMU – 50 Kč

+ STUDENTI A PEDAGOGOVÉ JAMU – DOPOLEDNÍ PŘEDSTAVENÍ – 20KČ*

Offprogramová představení jsou zdarma, je však nutné vyzvednout si v Infocentru vstupenky!

OFFPROGRAMOVÁ PÁSKA

cena 30 Kč za pásku zahrnuje:

- slevy na konzumaci ve vybraných restauracích – seznam podniků bude k dispozici ve festivalovém Infocentru a na webových stránkách
- slevy na reklamní předměty 10 %
- přístup do VIP salonku klubu Livingstone (platí na poslední festivalový večer)
- Offprogramová páska je vstupenkou na všechny Encounter nights (kromě Meeting point party). Offprogramová páska je cool!

* Neplatí na představení označené CP – Cesta poroty

MEETING POINT PARTY

Předprodej vstupenek na MPP probíhá na těchto místech: *Dalibar*, (DIFA, Mozartova 1) a *Tembo* (Kounicova 20) do 7. 4. 2014.

Cena vstupenky: 100 Kč

V průběhu festivalu probíhá prodej vstupenek ve *festivalovém Infocentru* a v den konání na *Melodce*. Cena vstupenky: 150 Kč

REKLAMNÍ PŘEDMĚTY

V Infocentru je dále možné zakoupit následující festivalové propagační předměty:

- trička (pánská, dámská) – 200 Kč
- placka malá – 15 Kč
- placka střední – 20 Kč
- plátěné tašky – 100 Kč
- zapalovač – 20 Kč
- brýle – 100 Kč
- přívěšek Minimon – 100 Kč
- náušnice 1ks – 50 Kč
- brož – 80 Kč
- čokoláda S/E 2014 – 30 Kč

CHILL OUT ROOM

DIFA JAMU, každý den festivalu, 9:00 – 20:00 hod.

Chill out room je prostor pro všechny účastníky festivalu, kteří hledají klidné místo pro relaxaci a odpočinek. Volně budou k dispozici časopisy, stolní hry, stolní fotbálek a možnost připojení na wi-fi. Na místě budou k dostání točené limonády a pivo od našeho sponzora – pivovaru Starobrno.

FESTIVALOVÉ DISKUZE

Každé festivalové ráno (kromě prvního dne) se budou konat diskuze se společnou snídaní. Tématem diskuzí budou představení, která mohli diváci vidět předchozí den. Diskuze povedou moderátoři tak, aby se na základě zhlédnutých inscenací probrala témata, která budou účastníky diskuzí zajímat nejvíce, obecně však specifika divadelní práce, odlišnosti a postupy při přípravě konkrétní inscenace i obecně na dané škole, potažmo v dané zemi a kultuře.

Diskuze budou vedeny v anglickém jazyce. Ke snídani se bude podávat káva a sladké pečivo.

FESTIVALOVÁ MÍSTA

DIFA JAMU (Infocentrum, chillout room, redakce, učebna 013) – Mozartova 1

Divadlo na Orlí / Hudebně-dramatická laboratoř JAMU – Orlí 19

Studio Marta – Bayerova 575/5

Divadlo Husa na provázku / Velký sál + Sklepní scéna – Zelný trh 9

HaDivadlo – Poštovská 8d

Klub Melodka – Kounicova 20/22

Livingstone Klub – Dominikánské náměstí 5

Kavárna Kunštátská Trojka – Dominikánská 9

Kabinet MÚZ – Sukova 4

**SETKÁNÍ/ENCOUNTER
2014**

KÝM BÝT? BÝT DÁRCEM!

Pošli SMS a vyhraji!

PM ENCOUNTER

na číslo

9033330

(cena je 30 Kč vč. DPH)

Každá x-tá SMS vyhrává následující ceny:

24. SMS → střední placka
SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2014

46. SMS → sleva 10% na reklamní
předměty SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2014

72. SMS → 2 vstupenky na vybrané
představení SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2014

96. SMS → vstupenka na Meetingpoint
party SETKÁNÍ/ENCOUNTER 2014

www.encounter.cz

DN
divadelní
noviny

• Visegrad Fund

The mission of the International Visegrad Fund is to promote development of closer cooperation among the Visegrad Group (V4) countries—the Czech Republic, Hungary, Poland and Slovakia—and to strengthen the ties among people in the region. The Fund provides funding for common cultural, scientific, research and educational projects, youth exchanges, promotion of tourism and cross-border cooperation. Most of the grant recipients are non-governmental organizations, municipalities and local governments, universities, schools and other public institutions and also individual citizens. The Fund also awards individual scholarships and artist residencies. By the end of 2013, the fund has supported nearly 3,800 grant projects and awarded over 1,700 scholarships and artist residencies in total worth of nearly €54 million.

<http://visegradfund.org/>

Česká televize

ČESKÁ TELEVIZE
PARTNER VÝZNAMNÝCH
KULTURNÍCH UDÁLOSTÍ

www.ceskatelevize.cz

www.RedBull.cz/student

podporuje 24. ročník Mezinárodního festivalu divadelních škol SETKÁNÍ/ENCOUNTER

REDBULL MUSIC ACADEMY Interview: The Cinematic Orchestra

Jason Swinscoe has been doing business as The Cinematic Orchestra since the late '90s. Across a collection of albums for London's Ninja Tune, the producer has found a great deal of success trading in exactly what his project's name suggests: Cinematic, emotional and textured tunes often overwhelming in their melancholic grandeur. Late last year, we invited Swinscoe to chat about his career at the RBMA Bass Camp in Vienna before a performance later that night. What follows is an edited and condensed sketch of his illustrious career thus far.

We owe you some really nearly painfully beautiful pieces of music. Now, beauty is one of the most difficult terms in arts. What's your hold on that? Where does beauty in music originate from?

It's quite a very open and difficult question, that one. Beauty ... well, I studied visual art from a very young age. I was drawing frantically when I was five, six years old and playing music. I think beauty is something that comes from the soul, from within. It can be abstract, it can be pictorial, it can be image-based, it can be sonic, it can be sculptural, it can be 3-D, it can be something you touch, but it's like ... I don't know how else to describe beauty apart from it's something that's from within.

You've said in the past that you had no musical upbringing. Your parents did not put you on a musical path. What actually brought you to rather eclectic pieces of music?

It started with an acoustic guitar when I was about six. I just kept pestering my mom and dad, I was like, "Please, could you just buy me a ... I don't care how shit it is, if it's secondhand. Just, can I get a guitar?" They took me into a music store and I sat down and I was like ... I was tiny at that point. I was trying to put my arm around this acoustic guitar and I couldn't reach the strings. I was like, "Jesus, do you have anything smaller?"

They pulled this little guitar out of the back room. The guy must have had it for years, and it was out of tune, but I was like, "That will do."

I spent literally two years just listening to the radio and trying to play along to pop songs. I was stretching my fingers trying to work out the notes and chords, and it took me forever. I was like, "This music business is really complicated and difficult." I was like, "How does it work?" Then it wasn't ... the penny dropped after a couple of years. I think it was maybe a teacher at school who tuned my guitar for me and then I was off.

What brought me to music, I don't know. I was doing art and film and sculpture at art school, but for me visual art or music is the same thing really. When I graduated, people were asking, "Are you doing any more visual arts?" And I said, "Well, for me, it's the same thing. I'm just translating the ideas to music." For me, music's the one that's a little bit more universal.

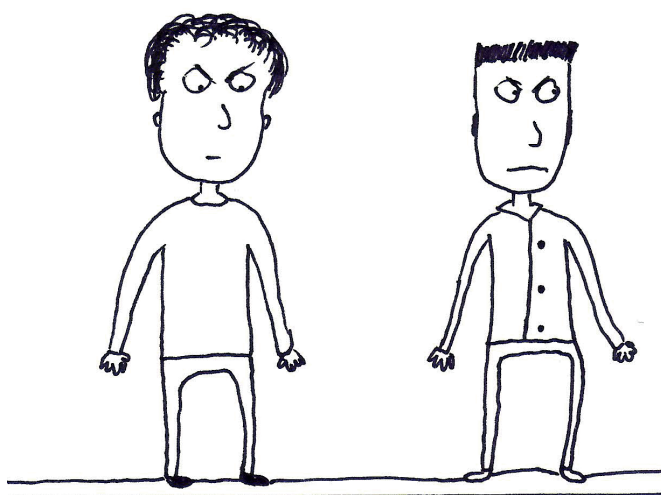
What does your production set up look like?

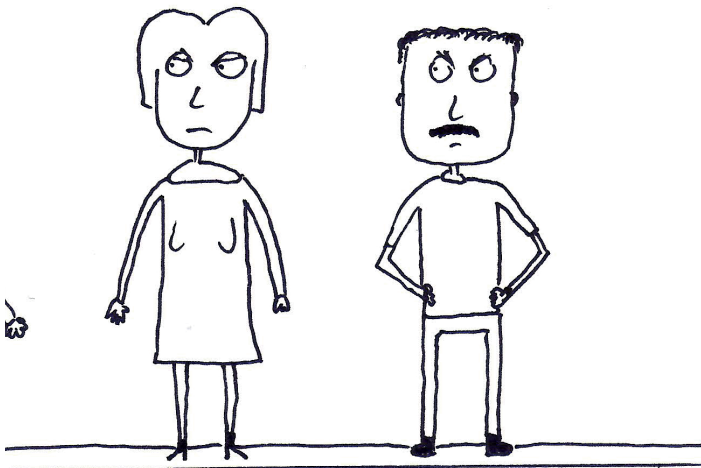
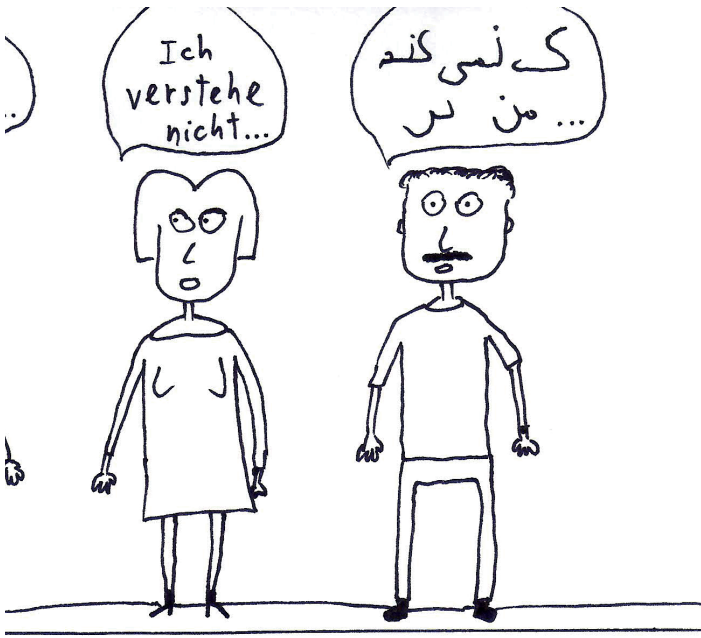
I've actually stripped right down to very little. It's the laptop and a few toys, that's it.

That's what I need actually. It's actually quite inspiring. My studio, the rest of my kit, is in storage until I know what I want to do with it. I've got loads of guitars and basses and keyboards and I don't really need any of it now actually, which is quite interesting. You actually don't really need that many bits of kit to make music. It's more how you think about it.

I have one final question before we open it up to the public. As an artist, you have quite a privileged work situation. You have a lot of time to think about yourself and what you want to make in your life. All these young folks here, they might be in the same position as you one day and they also might ask themselves, what is your role in society as an artist? Do you see yourself just as an entertainer or could there be more?

Interesting question. In terms of making music, I make music not for myself. It's for other people. It's not just about entertainment. For me, it's great to perform and great to be playing here in Vienna tonight. To kind of share love and just share ... just connect with people. I think music is such a strong language, and it's one that I'm just going to continually explore.

Permappingová plocha je novým převratným médiem v outdoorové reklamě, které svým zá-
sahem převyšuje i největší regionální média.

Permappingová plocha není jen reklamní plo-
chou. Jedná se o unikátní koncept propojující
reklamu, kulturu a umělecké dílo. Podporu-
jeme a pořádáme nejrůznější kulturní akce,
festivally a propojení se společnostmi, orga-
nizacemi a akcemi, které jsou neodmyslitelně
spjaty s kulturním životem v Brně a na celé
Jižní Moravě.

Nechceme, aby se zasažené osoby pouze po-
dívaly, ale aby plochu vnímaly, jako informač-
ní centrum, které jim poradí a nabídne nejrůz-
nější informace z první ruky.

www.spectrumbrands.cz

spoluprace@spectrumbrands.cz

DIVADELNÍ SVĚT
THEATRE WORLD

BRNO

6. — 13. ČERVNA 2014
WWW.DIVADELNISVET.CZ